

Jilid IV
Bil. 14

Hari Jumaat
28hb Mac, 1986

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM

Sixth Parliament

PENGGAL KEEMPAT

Fourth Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2117]

USUL:

Rancangan Malaysia Kelima 1986-1990 [Ruangan 2160]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEEMPAT

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL, P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.M.N. (Kubang Pasu).

Yang Berhormat Menteri Kerjaraya, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Luar Negeri, Y.B.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N., (Kuala Kangsar).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

„ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri Pelajaran, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).

„ Menteri Penerangan, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).

„ Menteri Kesihatan, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim)

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATUK SERI MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, D.G.S.M. (Alor Gajah).

„ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, D.A., P.N.B.S. (Padawan).

- Yang Berhormat Menteri Wilayah Persekutuan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Menteri Pertanian, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK DR JAMES P. ONGKILI, S.P.D.K., D.I.M.P. (Tuaran).
- „ Menteri Kebajikan Masyarakat, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO MOHAMED KHALIL BIN YAAKOB, D.S.A.P., J.S.M. (Maran).
- „ Menteri Kewangan, TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ Menteri Pengangkutan, DATO DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Menteri Buruh, DATO LEE KIM SAI, D.P.M.S., P.P.N. (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., J.M.N. (Paloh).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI DATO' SYED MOHAMMED, S.M.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S., B.S.I. (Pagoh).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO S. SUBRAMANIAM, D.S.N.S., S.M.J. (Segamat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO DR TAN TIONG HONG, D.S.A.P. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, PUAN HAJJAH RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N, P.J.K. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SABBARUDDIN CHIK, D.S.A.P., S.M.S. (Temerloh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, A.M.K. (Kulim-Bandar Baru).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO RADZI BIN SHEIKH AHMAD, D.P.M.P. (Kangar).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' OO GIN SUN, D.S.D.K., S.D.K., A.M.K., J.P. (Alor Setar).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN AHMAD SHAH BIN DATUK HUSSEIN TAMBAKAU, B.S.K. (Keningau).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya, DATO ZAINAL ABIDIN BIN ZIN, D.P.M.P., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, A.M.P., A.M.K. (Hilir Perak).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, S.M.P., A.M.N. (Kuantan).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ Timbalan Yang Dipertua, DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikei).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Masyarakat, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, K.M.N., A.M.P. (Telok Anson).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN AWANG BIN JABAR, A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD, S.M.J., K.M.N. P.I.S., B.S.I. (Sri Gading).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K., A.S.D.K. (Kinabatangan).
- „ DATO ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN HAJI AFFANDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).
- „ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS, P.P.T. (Parit).
- „ TAN SRI DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, P.M.N., D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).
- „ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG, P.N.B.S., K.M.N. (Betong).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Terengganu).
- „ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- „ TUAN BAHAROM BIN HAJI BAKAR (Padang Terap).
- „ DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).
- „ TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beras).
- „ DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J., S.M.J. (Renggam).

Yang Berhormat	TUAN PETER CHIN GAN OON, P.M.P. (Ipoh).
„	TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., D.G.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).
„	DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
„	DATUK EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.N.B.S., P.B.S. (Saratok).
„	DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
„	TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
„	TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
„	TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
„	TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
„	DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
„	TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED, K.M.N., A.M.N. (Rantau Panjang).
„	TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
„	DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
„	TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
„	TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
„	TUAN ISMAIL <i>alias</i> MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
„	DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
„	TUAN JUSTINE ANAK TEMENGGONG JINGGUT (Ulu Rajang).
„	TUAN KADOH BIN AGUNDONG (Ulu Padas).
„	DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
„	TUAN KAN YAU FA, A.S.D.K. (Tawau).
„	TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
„	TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
„	TUAN MARK KODING (Kinabalu).
„	DR KOH TSU KOON (Tanjong).
„	DATO LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
„	TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
„	DR LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).
„	DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., P.B.S. (Kapit).
„	DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).

Yang Berhormat	TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
„	TUAN LIM LIANG SENG, P.P.T. (Kinta).
„	TUAN LING SIE MING (Sibu).
„	TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN, S.M.T., P.J.K. (Ulu Nerus).
„	DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, D.J.M.K., K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
„	TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD, A.M.N. (Pekan).
„	DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).
„	TUAN MOHAMED RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID, P.P.N., P.P.T. (Matang).
„	DATO HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).
„	DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
„	TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASRI (Setapak).
„	DATO MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG, A.S.D.K. (Kota Belud).
„	TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
„	TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
„	TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN, A.M.N., P.P.N., P.I.S (Pontian).
„	TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).
„	DATO MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M., S.P.N.S. (Panti).
„	TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
„	DATO DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).
„	DATO' HAJI NGAH BIN HAJI ABDUL RAHMAN, S.P.M.J., S.S.I.J., P.I.S., B.S.I., A.M.N., J.P. (Ledang).
„	TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
„	DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
„	TUAN OMAR BIN ABDULLAH (Tampin).
„	TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
„	DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
„	TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
„	TUAN QUAH WEE LIAM, P.I.S., B.S.I. (Kluang).

Yang Berhormat TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).

- „ DATO' HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON, A.M.N., P.P.N., B.K.M. (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Damansara).
- „ TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD (Jerantut).
- „ WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA, P.P.T. (Bagan Datok).
- „ TUAN YEOH POH SAN (Petaling).
- „ TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).
- „ DATIN PADUKA HAJJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Ketua Penyunting: Yahya Manap.

Penyunting Kanan: P. B. Menon.

Penyunting Kanan: Haji Osman bin Sidik.

Penolong Penyunting: N. Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Amran bin Ahmad.

Pemberita-pemberita:

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suher bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim.

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT

Jumaat, 28hb Mac, 1986

Mesyuarat dimulakan pada pukul 3.00 petang

DOA

(Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

**KAMPUNG MELAYU MODEN—
PEMBINAAN**

2. Datin Paduka Hajjah Zaleha binti Ismail minta Menteri Pertanian menyatakan adakah beliau bercadang membina Kampung Melayu Moden seperti yang terdapat di negeri Jepun di tempat-tempat yang sesuai di negara ini.

Menteri Pertanian (Tuan Anwar bin Haji Ibrahim): Tuan Yang di-Pertua, dalam usaha membangunkan kampung dan luar bandar satu hala cara baru telah diperkenalkan oleh Kerajaan mulai Julai, 1984. Halacara ini melibatkan 3 aspek:

- (1) Kemajuan pertanian dengan mengadakan cara pengurusan perladangan atau perladangan secara berkelompok bagi kebun-kebun dan sawah.

- (2) Pengujudkan industri kampung dan perusahaan kecil atau lain-lain kegiatan ekonomi bukan pertanian; dan

- (3) mengelompokkan dan penyusunan semula kampung-kampung secara teratur untuk membibitkan pusat pertumbuhan baru. Melalui pendekatan ini kampung-kampung yang berjauhan akan disusun semula bagi memudahkan Kerajaan menyediakan kemudahan-kemudahan sosial dan prasarana asas dengan perbelanjaan yang lebih rendah.

Setakat ini 27 buah kampung perintis atau contoh telah dikenalpasti oleh pihak Kerajaan Negeri dan kampung-kampung berkenaan sedang dimajukan mengikut halacara baru ini di bawah penyelenggaraan Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar.

**ASRAMA/KOMPLEKS RUMAH
GURU LUAR BANDAR**

3. Tuan Haji Seroji bin Haji Haron minta Menteri Pelajaran menyatakan berapakah peruntukan bagi mendirikan Asrama dan Komplek Rumah Guru di Luar Bandar dalam RML mengikut Negeri.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Bujang bin Haji Ulis): Tuan Yang di-Pertua, dalam Rancangan Malaysia

Kelima jumlah yang dicadangkan sebagai peruntukan bagi mendirikan Kompleks Rumah Guru oleh Kementerian Pelajaran dan kepada Kementerian Pelajaran ialah \$63,225,000.00 dan Asrama \$60,156,000.00. Mengenai pecahan peruntukan yang telah dicadangkan bagi Kementerian Pelajaran dalam aspek ini dan mengikut negeri-negeri, saya mohon izin untuk memberikannya secara bertulis kepada Ahli Yang Berhormat kerana ia melibatkan banyak angka dan mengambil masa yang sedikit panjang.

Tuan Haji Seroji bin Haji Haron: Soalan tambahan. Kalau sekiranya mengikut jawapan Timbalan Menteri tadi menyatakan tidak dapat menentukan angka-angka tersebut, mengikut negeri, tetapi adakah boleh jawab, adakah termasuk Daerah Baling dalam rancangan tersebut.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, ini terpaksa saya tengok dalam envelop ini, dengan izin, saya fikir yang daerah itu mungkin pegawai di Kementerian lupa taruk. Jadi mungkin di masa akan datang mungkin saya boleh beri jumlah untuk itu.

PENJARA—BANDUAN/ KAKITANGAN

4. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) jumlah bilangan banduan setiap penjara di seluruh negara dan juga bilangan kakitangan penjara yang bertugas;
- (b) bagaimana serius masalah kesesakan dalam penjara-penjara yang ada sekarang dan apakah langkah-langkah yang sedang diambil untuk mengatasi atau mengurangi masalah;
- (c) sama ada Kerajaan bersedia mencari satu pendekatan yang

baru terhadap menjalani hukuman ke atas mereka yang disabit bukan kesalahan jenayah menerusi kerja-kerja kemasyarakatan, jika tidak, kenapa; dan

- (d) adakah Menteri sedar bahawa ketidak-seimbangan kakitangan penjara dan bantuan telah mengakibatkan berlakunya beberapa kes melarikan diri dari penjara dan percubaan melarikan dan nyatakan bilangan banduan yang melarikan diri selama tempoh lebih 3 tahun ini.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, sehingga 31hb Disember, 1985 jumlah banduan-banduan dalam penjara di Malaysia tidak meliputi Tempat Tahanan Perlindungan, Pusat Pemulihan Akhlak dan Sekolah-sekolah Henry Gurney ialah seramai 18,192 orang dan jumlah kakitangan penjara yang bertugas ialah seramai 3,382 orang. Kesesakan penjara adalah serius memandangkan bertambahnya bilangan banduan di dalam penjara iaitu seramai 9,225 orang pada tahun 1984 kepada 18,192 orang pada tahun 1985. Antara langkah-langkah yang telah dan sedang diambil bagi mengatasi masalah tersebut adalah seperti berikut:

- (a) Menjalankan kerja-kerja baik pulih di beberapa buah penjara yang sedia ada bagi ruang akomodasi tambahan;
- (b) Mendirikan beberapa buah penjara baru seperti di Marang, Terengganu, Simpang Renggam, Johor dan Penor di Pahang; dan
- (c) Memohon supaya mahkamah dapat mempercepatkan pembicaraan banduan-banduan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Kebajikan Masyarakat sedang mengkaji satu konsep menjalani hukuman ke atas banduan-banduan yang disabitkan bukan kesalahan jenayah untuk diberi peluang menjalani kerja-kerja kemasyarakatan.

Kerajaan sedar bahawa ketidakseimbangan kakitangan penjara dan banduan-banduan telah mengakibatkan beberapa kes melarikan diri dan percubaan melarikan diri dari penjara. Dari tahun 1983 hingga 1985 seramai 65 orang banduan telah melarikan diri iaitu seperti berikut:

Tahun	Pelarian Dalam Penjara	Pelarian Luar Penjara	Jumlah
1983 ..	10 orang	10 orang	20 orang
1984 ..	6 orang	6 orang	12 orang
1985 ..	16 orang	17 orang	33 orang

Jumlah pelarian dalam penjara bagi 3 tahun tersebut adalah 32 orang dan pelarian luar penjara 33 orang. Jumlah kesemuanya 65 orang.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan yang mulia ini sebab-sebab terbesar kenapa kadar jenayah telah meningkat 100% dalam masa 4 atau 5 tahun yang lalu dan apakah Kementerian bercadang untuk mengadakan lebih banyak penjara-penjara terbuka seperti yang ada di Marang, untuk mengatasi kesesakan yang amat serius di dalam penjara-penjara sekarang dan juga untuk sekali gus mengatasi masalah kesulitan kewangan yang dihadapi sekarang.

Timbalan Yang di-Pertua: Soalan pertama agak terkeluar dari konteks sedikit.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Bagi menjawab soalan yang kedua, memanglah Kerajaan bercadang untuk membina beberapa buah penjara terbuka seperti yang terdapat di Marang. Tetapi memandangkan pada keadaan kewangan yang terdapat sekarang, rancangan-rancangan tersebut terpaksa ditunda sementara waktu. Walau bagaimanapun, sepertimana yang saya telah umumkan tadi, rancangan untuk membina tiga buah penjara di Marang ini belum lagi siap tetapi akan disiapkan; Simpang Renggam dan Penor akan diteruskan. Kementerian sedang mengkaji cara-cara yang lebih economic lagi, dengan izin, untuk mendirikan penjara-penjara dengan menggunakan banduan-banduan sendiri. Jika perkara ini dapat dipersetujui, maka beberapa penjara baru akan diteruskan dengan kerjasama Kerajaan-kerajaan Negeri. Bolehkah ulang soalan yang lain itu?

Tuan Alias bin Md. Ali: Bilangan kadar jenayah.

Timbalan Yang di-Pertua: Soalan itu terkeluar dari konteks, Yang Berhormat, walaupun banduan bertambah, oleh kerana banyak kes-kes mahkamah yang menjadi backlog, tidak semestinya ini bermakna bahawa jenayah itu sendiri bertambah pada tahun yang berkenaan.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

BAHASA INGGERIS DALAM PEPERIKSAAN

5. Tuan Quah Wee Liam minta Menteri Pelajaran menyatakan memandangkan Bahasa Malaysia adalah Bahasa Utama dan Bahasa Kebangsaan kita, bahasa Inggeris

adalah penting dalam perhubungan dan perniagaan antarabangsa:

- (i) peratus kelulusan mata-pelajaran bahasa Inggeris dalam peperiksaan:

(a) S.R.P. tahun 1985;

(b) S.P.M. tahun 1984; dan

- (ii) adakah pihak Lembaga Peperiksaan Malaysia akan menimbang membuat kelulusan matapelajaran Bahasa Inggeris dalam peperiksaan S.R.P. dan S.P.M. wajib sebagai salah satu cara meningkat prestasi bahasa ini.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, peratus kelulusan matapelajaran Bahasa Inggeris dalam Peperiksaan-peperiksaan S.R.P. 1985 dan S.P.M. 1984 adalah seperti berikut:

<i>Nama Peperiksaan</i>	<i>Peratus Kelulusan</i>	<i>Bilangan calon yang menduduki</i>
SRP 1985 ..	58.6%	261,954 orang
SPM 1984 ..	50.0%	150,379 orang

Dalam peraturan dan panduan peperiksaan bagi kedua-dua peperiksaan, matapelajaran bahasa Inggeris mempunyai peruntukan yang tertentu dalam syarat pemberian sijil. Dalam Peperiksaan SRP, calon-calon disyaratkan lulus dalam bahasa Inggeris untuk mendapatkan sijil, iaitu sama kedudukannya seperti matapelajaran Bahasa Malaysia, Matematik, Sejarah atau Geografi. Dalam Peperiksaan SPM pula, calon-calon dimestikan mengambil matapelajaran bahasa Inggeris sebagai syarat pemberian sijil.

Tuan Yang di-Pertua, buat masa ini, Kementerian Pelajaran belum bercadang untuk membuat apa-apa

perubahan kepada peruntukan-peruntukan bahasa Inggeris seperti yang terdapat dalam peraturan-peraturan peperiksaan tersebut.

Tuan Mamat Ghazali bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Memandangkan angka kelulusan bagi calon-calon yang mengambil bahasa Inggeris ini agak rendah iaitu separuh ataupun lebih sedikit daripada separuh, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan mengapakah berlaku kelemahan ini? Adakah ini berpunca daripada kelemahan murid ataupun berpunca daripada kelemahan guru-guru ataupun kelemahan dalam kaedah pelajaran dan pembelajaran bahasa Inggeris ataupun taraf, (standard) itu tinggi sangat untuk hendak lulus?

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, mengenai pencapaian yang rendah, sebagaimana yang diperkatakan oleh saya dan juga Ahli Yang Berhormat, kita sebenarnya nampak berbagai faktor ataupun banyak sebab-sebab yang membawa kepada mutu yang tidak begitu tinggi pencapaian di kalangan pelajar-pelajar kita. Yang pertama ialah mungkin standard yang kita kekalkan. Kalau kita hendak ramai pelajar lulus, ini senang sahaja, standardnya direndahkan, tetapi adakah ini menguntungkan kita kalau kita sewenang-wenangnya merendahkan standard kerana semata-mata ingin ramai yang lulus.

Timbalan Yang di-Pertua: Itu "lulus tipu".

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Ya, "lulus tipu", dan kita tidak akan bercadang pada masa ini untuk menurunkan standardnya. Yang kedua ialah saya rasa apabila kita bercakap mengenai standard ini, kita

juga menghubungkan perkara itu dengan guru yang mengajar bahasa Inggeris.

Sebagaimana saya telah maklumkan kepada Dewan ini dan juga pada masa bercakap di luar Dewan ini, saya pernah mengatakan bahawa kita memang masih kekurangan guru-guru bahasa Inggeris dan sekarang kita bergiat untuk menambahkan bilangan guru-guru bahasa Inggeris yang mempunyai taraf mutu yang tinggi. Dan yang lain lagi ialah saya rasa kita harap mungkin dari segi penggunaan akibat daripada kita sekarang melaksanakan Dasar Bahasa Kebangsaan dan sebagainya, jadi tumpuan pelajar-pelajar yang lebih kepada Bahasa Kebangsaan yang seharusnya kita lakukan. Namun demikian, kita juga sentiasa mengambil berat bahasa Inggeris dan juga bahasa lain termasuk jugalah faktor-faktor lain yang menyebabkan kejatuhan ini.

PEKEBUN KECIL DALAM PERUSAHAAN GETAH

6. Tuan Baharom bin Haji Bakar minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan:

- (a) sama ada benar atau tidak Kementerian berkenaan berhasrat untuk mengurangkan pembabitan para pekebun kecil dalam perusahaan getah di negara ini; dan
- (b) sekiranya benar, apakah langkah-langkah yang telah dibuat bagi mencapai matlamat depan perusahaan getah di negara ini yang terkenal sebagai negara pengeluar getah utama di dunia.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Datuk Seri Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam): Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak benar

Kementerian Kemajuan Tanah dan Kementerian Wilayah berhasrat untuk mengurangkan penglibatan pada pekebun kecil dalam perusahaan getah di negara ini. Apa yang pihak Kementerian sedang fikirkan ialah penyusunan kepada penglibatan pekebun-pekebun kecil dengan cara tersusun dan teratur (organised smallholders) seperti FELDA, daripada penglibatan yang tidak teratur dan tidak tersusun (unorganised smallholders) sekarang. Penyusunan ini juga adalah disebabkan bahawa untuk mendapatkan pulangan yang menguntungkan (viable returns), tiap-tiap pekebun-pekebun kecil hendaklah memiliki sekurang-kurangnya 2.5 hektar tanah getah.

Tuan Omar bin Abdullah: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri mengenai penyusunan yang disebut tadi, adakah penyusunan ini dimaksudkan dengan usaha-usaha RISDA sekarang untuk mewujudkan pekebun-pekebun kecil kelompok atau mini-estet, dan kalau sekiranya benar, ingin saya bertanya kepada Yang Berhormat, setakat ini berapa banyakkah yang telah diadakan dan berapa banyak lagi yang dirancang dalam tempoh masa Rancangan Malaysia Kelima ini?

Datuk Seri Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam: Tuan Yang di-Pertua, pada umumnya memang Kerajaan ingin menyusun semula pekebun kecil menerusi FELDA ataupun FELCRA sama ada dengan memberi tanah baru ataupun membuat usaha-usaha penyatuan tanah. Di samping itu, rancangan-rancangan yang di bawah RISDA memang sentiasa digalakkan, bahkan dalam Rancangan Malaysia Kelima misalnya, RISDA telah merancang untuk menanam semula seluas 80,000 ekar ataupun 30,000 hektar setahun sebagai matlamat. Jumlah tersebut terdiri daripada 60%

tanaman getah, 30% kelapa sawit dan 10% lagi untuk tanaman-tanaman lain.

Dari segi insentif pula, RISDA masih mengekalkan insentif dalam bidang tanaman semula getah. Seseorang pekebun kecil yang memiliki kurang 10 ekar akan diberi bantuan \$2,200 seekar, sekiranya ditanam semula dengan getah, berbanding kalau ditanam semula dengan tanaman selain dari getah ia hanya diberi \$1,500 seekar sahaja. Begitu juga untuk membantu pekebun kecil dalam tanaman semula, RISDA mempunyai beberapa alternatif iaitu tanaman semula secara berkelompok, tanaman semula secara serentak dan juga mini-estet.

KAD PENGENALAN BARU— KUTIPAN BAYARAN KOMPAUN

7. Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud minta Menteri Dalam Negeri menyatakan bahawa pertengahan tahun 1985, satu kempen menukar Kad Pengenalan baru (i.c.) atau telah dikenali sebagai Peraturan 16 telah dijalankan oleh Jabatan Pendaftaran Negara dan berapa banyakkah wang telah dikutip hasil dari segi kutipan "compound". Berikan jumlah Kad Pengenalan baru yang dikeluarkan dan adakah semuanya telah siap dikembalikan kepada yang berhak.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, satu kempen telah dijalankan selama tiga bulan iaitu dari April, 1985 sehingga 30hb Jun, 1985 bagi menguatkuasakan sepenuhnya Peraturan 16, Peraturan-peraturan Pendaftaran Negara, 1959.

Pemegang-pemegang Kad Pengenalan yang gagal menggantikan Kad Pengenalan mereka selepas 1hb Julai, 1985, mereka telah dikenakan bayaran kompaun. Sehingga

31hb Januari, 1986, kompaun yang dipungut oleh Kementerian Dalam Negeri ialah \$617,958.

Semenjak kempen itu dilaksanakan sehingga 31hb Januari, 1986, sebanyak 370,772 Kad Pengenalan gantian telah siap diproses dan dari jumlah itu sebanyak 220,463 Kad Pengenalan telah diserahkan kepada pemilik-pemilik yang berkenaan.

Tuan Abdul Rahman bin Suliman: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini berapakah kos penyelenggaraan bagi kerja-kerja menukarkan Kad Pengenalan yang baru itu, adakah menguntungkan dari segi kompaun yang telah dikutip?

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab secara bertulis kerana saya tidak ada bukti yang lengkap untuk diberitahu kepada Ahli Yang Berhormat.

Timbalan Yang di-Pertua: Penukaran Kad Pengenalan belum diswastakan lagi.

SISTEM AEROBUS/LIGHT RAIL TRANSPORT

8. Tuan Mohd. Idris bin Mohd. Basri minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan di samping rancangan mengadakan sistem Aerobus dan sistem LRT (Light Rail Transport), adakah pihak Kementerian bercadang meminta Syarikat-syarikat Bas di Kuala Lumpur mengadakan khidmat bas dua tingkat sebagai mengatasi kesesakan bas dan masalah pengangkutan, jika tidak, mengapa.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab bagi pihak Menteri Wilayah Persekutuan.

Kementerian Wilayah Persekutuan pada masa ini tiada cadangan untuk mempelawa pengusaha-pengusaha bas mengadakan khidmat bas dua tingkat di Bandaraya Kuala Lumpur. Walau bagaimanapun, sekiranya ada pengusaha-pengusaha bas yang merasa khidmat seperti ini adalah sesuai dan menguntungkan, mereka bolehlah mengemukakan cadangan dan ianya akan diteliti dengan sewajarnya.

LEBUHRAYA AIR HITAM-JOHOR BAHRU—KOS PEMBINAAN

9. Tuan Bahari bin Harun minta Menteri Kerjaraya menyatakan bilakah Lebuhraya Air Hitam-Johor Bahru akan dimulakan pembinaannya. Berapakah jumlah perbelanjaan yang dianggarkan perlu dibelanjakan.

18. Dr Chen Man Hin minta Menteri Kerjaraya menyatakan sama ada dan bilakah lebuhraya Air Hitam-Kulai akan ditukar kepada “dual carriageway” kerana lalulintas yang kini adalah terlalu sesak dan menjadi bahaya.

Timbalan Menteri Kerjaraya (Dato Zainal Abidin bin Zin): Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana soalan yang serupa dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Seremban iaitu soalan nombor 18, saya minta izin untuk menjawab kedua soalan ini secara serentak.

Timbalan Yang di-Pertua: Baiklah.

Dato Zainal Abidin bin Zin: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, suka saya memaklumkan bahawa lebuhraya Air Hitam-Johor Bahru telah dimasukkan di bawah program penswastaan Kerajaan. Kerajaan telah pun membuat pengumuman mengenai-nya melalui akhbar-akhbar pada

24hb Februari, 1986 dan telah meminta pihak swasta mengemukakan cadangan mereka ke atas pembinaan beberapa bahagian lebuhraya tol Utara-Selatan di negara kita ini. Ini termasuklah lebuhraya Air Hitam-Johor Bahru.

Oleh yang demikian, pembinaan lebuhraya Air Hitam-Johor Bahru adalah bergantung kepada jadual yang dicadangkan oleh pihak swasta nanti. Lebuhraya ini dianggarkan menelan belanja lebih kurang \$562 juta.

PROJEK HYDRO BAKUN— PEMBINAAN

10. Tuan Andrew Janggi Muyang minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan apakah langkah-langkah dan masalah yang dihadapi oleh Kerajaan mengenai pembinaan projek Hydro Bakun, Sarawak. Siapakah golongan-golongan yang cuba menghasut dan menghalang supaya projek tersebut tidak dibina. Apakah langkah terakhir yang diambil oleh Kerajaan mengenai projek ini.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah bersetuju pada dasarnya dengan pelaksanaan projek Hydro Bakun. Walau bagaimanapun, Kerajaan masih berhati-hati dan terus mengkaji serta menilai faedah-faedah dan implikasi-implikasi yang akan timbul, sebelum projek itu dilaksanakan.

Satu daripada perkara yang perlu dikaji dengan teliti ialah bersabit dengan kedudukan kewangan negara sekarang. Secara umum kajian yang sedang dijalankan telah menunjukkan bahawa tanpa projek Hidro Bakun, kos penjaan kuasa alternatif akan meningkat lebih tinggi lagi.

Tuan Yang di-Pertua, hanya sebilangan kecil individu yang tidak menyokong atau telah membantah pelaksanaan projek ini. Bantahan mereka nampaknya adalah semata-mata untuk publisiti dan pengaruh politik sendiri.

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan Yang Berhormat Menteri menyatakan sebahagian kecil penduduk-penduduk tidak menyokong projek Bakun, tetapi soalan saya ialah adakah beliau sedar bahawa baru-baru ini 2,000 lebih orang-orang penduduk yang terdiri daripada orang Kenyah dan sebagainya telah membuat satu press conference di Sibu dengan tandatangan mereka dan pengesahan mereka bahawa mereka akan mempertahankan tanah mereka dengan darah dan jiwa mereka dan mereka tidak menyokong projek ini?

Soalan yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan bahawa adalah terdapat beberapa Cripto Socialists yang ingin melahirkan perasaan tidak puas hati di antara penduduk-penduduk di kawasan Bakun supaya mereka menentang projek ini. Soalan saya ialah siapakah Cripto Socialists ini? Jikalau mereka telah mencanggah dengan undang-undang yang ada, kenapakah pihak Kerajaan tidak menghadapkan mereka ke mahkamah?

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, memang Kerajaan sedar bahawa ada press conference tersebut. Kita juga membuat siasatan, kita dapati bahawa kebanyakan (majoriti) orang di kawasan tersebut tidak menentang projek tersebut. Masalahnya adalah berbeza pendapat dan pendirian dalam hal ini.

Yang kedua, tentang Cripto Socialists, saya dengar begitulah term yang diberi, saya tidak dapat pasti sebenarnya apakah maksud yang diutarakan, maklumat daripada Kementerian belum dapat kepastian soalan yang dimaksudkan itu.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Khadri bin Sabran.

(Soalan No. 11 Y. B. Tuan Khadri bin Sabran tidak hadir).

GURU-GURU SEKOLAH RENDAH—KEKURANGAN

12. Tuan Yahya bin Haji Zakaria minta Menteri Pelajaran menerangkan apakah langkah yang diambil oleh Kementerian untuk mengatasi kekurangan guru-guru di Sekolah Kebangsaan dan Sekolah Jenis Kebangsaan seperti yang berlaku di kawasan Bagan Datok.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, mengikut maklumat daripada Kementerian Pelajaran, semua kekurangan guru yang terdapat di sekolah-sekolah rendah di kawasan Bagan Datok, Perak, khususnya telah pun diisi dengan guru-guru sandaran.

Berhubung dengan usaha Kementerian ini untuk mengatasi masalah kekurangan guru-guru terlatih, Yang Berhormat Menteri Pelajaran telah menerangkan dengan panjang lebar mengenai langkah-langkah yang sedang diambil oleh Kementerian Pelajaran dalam Dewan ini semasa menjawab satu soalan pada 25hb Mac, 1986 yang lalu.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi mengatakan bahawa kekurangan guru bukan sahaja di Bagan Datok tetapi di seluruh negara diisi dengan guru sandaran. Kita

faham guru sandaran ini tentulah tidak memberikan pelajaran yang begitu baik sepertimana guru yang terlatih. Dapatkah Timbalan Menteri menjelaskan yang sebenarnya apakah yang menyebabkan kita menghadapi kekurangan guru, bukannya Kementerian telah mengetahui umpamanya dalam tahun 1990 nanti pun kita sudah tahu berapa ramai murid-murid dan berapa ramai guru-guru yang diperlukan. Jadi saya berpendapat tidak harus berlaku perkara ini. Apakah masalah yang sebenar, adakah rakyat tidak mahu menjadi guru dan sebagainya?

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sebelum Yang Berhormat menjawab, saya ingin bertanya, bukannya Yang Berhormat Menteri Pelajaran telah menghuraikan sebab-sebab itu pada tempoh hari?

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Ya, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua: Saya serahkan kepada Yang Berhormat sama ada hendak menjawab semula atau hendak membuat jawapan yang ringkas ataupun apa sahaja, Yang Berhormat.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Ringkas sahaja. Sebenarnya Yang Berhormat Menteri pun saya fikir memasukkan jawapan kepada soalan yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu semasa menjawab pada 25hb Mac, 1986 dan juga di masa-masa bercakap di tempat-tempat lain di luar Dewan ini.

PEMBERIAN KERAJAAN PERSEKUTUAN KEPADA SABAH/SARAWAK

13. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Kewangan menyatakan apakah amaun yang diberi oleh Kerajaan Pusat kepada Sabah dan

Sarawak bagi tempoh 1982 hingga 1985 di bawah Jadual Kesepuluh, Bahagian I hingga V Perlembagaan Persekutuan dan amaun hasil yang dikutip dalam tempoh yang sama daripada kedua-dua negeri tersebut.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato Oo Gin Sun): Tuan Yang di-Pertua, jumlah pemberian yang diberi kepada Sabah dan Sarawak bagi tempoh 1982-1985 di bawah Jadual Kesepuluh, Perlembagaan Persekutuan masing-masing ialah \$587.8 juta dan \$1,042.9 juta. Pecahan pemberian mengikut tahun adalah seperti berikut:

		<i>Sabah</i>	<i>Sarawak</i>
		(\$ juta)	(\$ juta)
1982	..	126.6	249.8
1983	..	134.8	235.7
1984	..	177.6	269.4
1985	..	148.8	288.0
		587.8	1,042.9

Manakala hasil Persekutuan yang dikutip dari Sabah dan Sarawak bagi tempoh yang sama pula masing-masing berjumlah \$3,813.8 juta dan \$4,021.7 juta. Pecahan hasil yang dikutip bagi tiap-tiap tahun dari kedua-dua negeri tersebut ialah seperti berikut:

	<i>Tahun</i>	<i>Sabah</i>	<i>Sarawak</i>
		\$	\$
1982	..	874.4 juta	862.1 juta
1983	..	990.8 juta	1,039.5 juta
1984	..	1,020.1 juta	1,081.0 juta
1985	..	928.5 juta	1,039.1 juta
JUMLAH	..	3,813.8	4,021.7

TELEKOM—PENSWASTAAN

14. Dr Koh Tsu Koon minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan kemajuan yang telah dicapai setakat ini dalam usaha menswastakan perkhidmatan telekom. Apakah masalah-masalah yang telah dihadapi. Apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk mengatasi masalah-masalah ini.

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya sedang mengambil tindakan-tindakan yang diperlukan untuk menswastakan perkhidmatan telekom dan ini dijangka siap sebelum pertengahan tahun ini. Setakat ini tidak ada masalah yang besar yang dihadapi.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar mengenai komplek-komplek cara penswastaan diadakan, semacam memberikan tender-tender berbillion-billion ringgit tanpa cara-cara yang terbuka, yang boleh menimbulkan penyelewengan.

Tuan Haji Abdul Rahim bin Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa itu agak lain sedikit, yang kita buat tender berbillion itu ialah turn-key projects, yang dibincangkan ini ialah soal penswastaan, Jabatan Telekom kepada Syarikat Telekom. Saya rasa berbeza sedikit.

JALAN RAYA BEAUFORT/ SINDUMIN—KEROSAKAN

15. Tuan Mohd. Yusof bin Haji Yakob minta Menteri Kerjaraya menyatakan sama ada beliau sedar bahawa banyak kenderaan mengalami kerosakan apakala melalui jalan raya Beaufort ke Sindumin akibat dari keadaan jalan raya yang begitu buruk. Kalau sedar, adakah Kementerian beliau akan membubuh aspal ke atas jalan raya

tersebut. Saya juga ingin tahu bilakah jalan-jalan raya Beaufort/Menumbok, Telupid/Sandakan dan Sandakan/Lahad Datu dibubuh aspal sepenuhnya.

Dato Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang di-Pertua, saya sedar mengenai keadaan jalan yang rosak yang didapati di jalan raya Beaufort/Sindumin, tetapi saya juga yakin tidak semua kereta yang rosak ini disebabkan oleh jalan raya yang rosak.

Suka saya menyatakan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa kerja-kerja membaiki, membesar dan membubuh aspal ke atas jalan Beaufort-Sindumin itu dijangka akan dipanggil tender pada bulan Julai 1986 ini dan kerja-kerja itu dijangka akan bermula pada bulan Ogos, 1986. Buat masa sekarang kerja-kerja ukur tanah sedang dijalankan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peruntukan yang disediakan pada tahun ini untuk kerja-kerja itu adalah sebanyak \$10 juta. Adalah diharapkan apabila kerja-kerja itu siap kelak, masalah yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat akan dapat diatasi.

Berhubung dengan jalan Beaufort/Menumbok, suka saya menyatakan bahawa peruntukan Rancangan Malaysia Kelima yang dipohon bagi jalan ini adalah sebanyak \$17 juta, dan untuk tahun 1986 sahaja sebanyak \$5 juta telah pun disediakan untuk kerja-kerja tanah dan "gravelling", dengan izin. Kerja-kerja mengetarkan jalan itu akan dijalankan sebaik sahaja kerja tanah dan "gravelling" siap dan apabila peruntukan mengenainya diperolehi nanti.

Mengenai jalan Sandakan-Telupid dan jalan Sandakan-Lahad Datu, tender telah pun dipanggil dan ditutup pada bulan Oktober, 1985 dan dijangka akan diserahkan kepada

kontraktor untuk menjalankan kerja pada bulan Mei 1986, dan masa pembinaannya adalah tiga tahun, apabila siap nanti keseluruhan jalan-jalan itu akan ditarkan.

RANCANGAN INTEGRASI PELAJAR-PELAJAR

16. Tuan Ling Sie Ming minta Menteri Pelajaran menyatakan bagaimanakah keputusan serta kemajuan yang telah tercapai daripada “Rancangan Integrasi Pelajar-pelajar” oleh pihak Kerajaan tidak lama dahulu. Selama percubaan rancangan ini apakah dan langkah-langkah dialami dan diambil oleh pihak berkenaan supaya rancangan akan mendatangkan kebaikan kepada generasi akan datang.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Integrasi Murid-murid untuk perpaduan dilaksanakan secara percubaan di beberapa buah negeri pada tahun 1986.

Di peringkat awal pelaksanaannya terdapat beberapa masalah umum seperti masalah kewangan dan pengangkutan. Walau bagaimanapun, masalah-masalah tersebut telah dapat diatasi dengan bantuan dan kerjasama daripada beberapa pihak seperti:

- (i) Persatuan Ibu Bapa dan Guru;
- (ii) P e m i p i n - p e m i p i n Masyarakat;
- (iii) Ibu Bapa; dan
- (iv) Sumbangan daripada sekolah-sekolah yang terlibat.

Oleh kerana Rancangan Integrasi Murid-murid untuk perpaduan ini masih lagi di peringkat awal pelaksanaannya, maka keberkesanan belum dapat lagi dilihat dengan nyata.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat sedar bahawa ada aduan-aduan seperti daripada Kepala Batas mengenai rancangan ini yang tidak mengikut panduan yang disetujui oleh pelbagai pihak terutamanya golongan pelajar Cina.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, aduan seperti yang dikeluarkan dalam suratkhbar memang ada, tetapi secara rasmi itu saya sendiri setakat ini belum terima.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim.

(Soalan No. 17 Y. B. Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim tidak hadir).

PERDAGANGAN “COUNTER-TRADE”

19. Tuan Mutang Tagal minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian supaya memberi senarai bilangan “counter-trade” yang dibuat dengan negara-negara lain dalam tahun 1982, 1983, 1984 dan juga memberi jenis dan nilai “counter-trade” tersebut dan juga firma ataupun badan yang terlibat.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Kee Yong Wee): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan hanya mulakan perdagangan secara counter-trade pada pertengahan tahun 1983 dan dengan itu tiada terdapat perdagangan counter-trade yang diadakan dalam tahun 1982.

Dalam tahun 1983 terdapat 3 perjanjian counter-trade yang ditandatangani bernilai \$52.97 juta. Perjanjian ini ditandatangani dengan syarikat-syarikat asing dari Yugoslavia dan Korea Selatan. Pada tahun 1984 dua lagi perjanjian counter-trade telah

ditandatangani bernilai \$101.77 juta. Syarikat-syarikat asing yang terlibat adalah dari German Barat dan Yugoslavia juga.

Pada tahun 1985 pula bilangan dalam nilai counter-trade telah meningkat kepada 18 perjanjian bernilai \$253.78 juta. Syarikat-syarikat yang terlibat ialah syarikat-syarikat dari Poland, Yugoslavia, German Barat, negeri Jepun, United Kingdom, Jordan, Amerika Syarikat dan Perancis. Ini bermakna sebanyak \$408.52 juta perdagangan secara counter-trade telah dan sedang dilaksanakan sehingga tahun 1985. Jenis counter-trade yang dijalankan ialah "counter-purchase" iaitu sebanyak 20 buah perjanjian dan 3 buah perjanjian "compensation". Badan-badan dan Jabatan-jabatan Kerajaan yang terlibat ialah Kementerian, Jabatan, Badan Berkanun yang mengeluarkan tender iaitu LLN, Kementerian Pertahanan, Lembaga Lebuhraya, Perbendaharaan, Keretapi Tanah Melayu, Lembaga Pelabuhan Kelang, Jabatan Telekom, Jabatan Kerjaraya dan Kementerian Kesihatan.

Kebanyakan syarikat-syarikat asing yang ditawarkan tender-tender Kerajaan yang dikaitkan dengan counter trade menyerahkan pengendalian obligasi counter trade mereka kepada syarikat-syarikat perdagangan Malaysia.

Syarikat-syarikat tempatan berkenaan ialah:

- (a) PERNAS Trading;
- (b) Guthrie Malaysia Trading Corporation;
- (c) MITCO;
- (d) Tradek Sdn Bhd;
- (e) Centrotrade;

(f) Mattra;

(g) Bumi International Corporation;

(h) HARAS; dan

(i) PERDAMA dan lain-lain.

Syarikat-syarikat tempatan ini juga mengendalikan obligasi counter-trade mereka sendiri. Setakat ini jumlah counter-trade yang dikendalikan sendiri oleh syarikat-syarikat ini melibatkan \$32.33 juta import ke Malaysia dan \$351.38 juta eksport dari Malaysia.

Tuan Othman bin Abdul: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menjelaskan jenis barangan Malaysia yang utama terlibat dalam counter-trade ini dan juga jenis barangan jiran atau sahabat kita dalam perjanjian counter-trade ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Bolehkah Yang Berhormat ulang soalan—perlahan sedikit.

Tuan Othman bin Abdul: Soalannya, Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menjelaskan jenis barangan utama Malaysia yang terlibat dalam counter-trade ini dan barangan jiran atau sahabat kita yang terlibat di dalam perjanjian counter-trade ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Berapa negerikah yang terlibat dan berapa jenis barangkah yang terlibat.

Tuan Kee Yong Wee: Tuan Yang di-Pertua, saya ada senarai di sini tetapi saya tidak ada butir-butir untuk barang-barang yang berkenaan.

Timbalan Yang di-Pertua: Saya boleh beri notis.

Tuan Kee Yong Wee: Ya, saya perlu notis.

Timbalan Yang di-Pertua: Saya mohon maaf dan saya ingin memaklumkan kepada Yang Berhormat Dr Chen Man Hin bahawa soalan No. 18 tadi telah pun terjawab apabila saya mengizinkan Yang Berhormat Timbalan Menteri Kerjaraya menjawabnya bersama dengan soalan No. 9.

PENGANGGURAN—MENGATASI

20. Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan minta Menteri Buruh menyatakan apakah langkah-langkah Kerajaan untuk mengatasi pengangguran hari ini, dan apakah sebab-sebab pengangguran berlaku di kalangan rakyat Malaysia adakah disebabkan kerana ketiadaan mencukupi pekerjaan yang hendak dikerjakan, adakah matapelajaran dalam Negara kita hari ini mencukupi dengan tenaga bilangan buruh Malaysia, jika ya, apakah bukti-bukti jika tidak apakah sebab-sebabnya.

Timbalan Menteri Buruh (Datuk William Lye Chee Hien): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, Yang Berhormat Menteri Buruh telah pun memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini pada 11hb Mac, 1986 dengan secara terperinci mengenai langkah-langkah Kerajaan ke arah mengatasi pengangguran semasa menjawab pertanyaan dari Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar. Di samping langkah-langkah itu, Kerajaan akan juga menjalankan pengawasan yang berterusan untuk memastikan bahawa pengeluaran dari sistem pelajaran dan latihan adalah mencukupi dari segi bilangan dan sesuai serta praktikal dari segi kemahiran, latihan dan pengalaman dan sistem nilai dan ethika.

Tuan Yang di-Pertua, sebab-sebab utama berlakunya pengangguran di negara kita adalah seperti berikut:

- (1) kadar pertumbuhan ekonomi yang tidak memuaskan dalam iklim kemelesetan ekonomi dunia yang mengakibatkan kadar pertumbuhan guna-tenaga/pekerjaan yang tidak memuaskan.
- (2) pertambahan tenaga pekerja seperti biasa atas kadar lebih kurang 200,000 orang setiap tahun.
- (3) sikap penganggur sendiri yang lebih berminat kepada pekerjaan jenis kolar putih dan bukannya kepada jenis pekerjaan dan upah yang ditawarkan.

FELDA—PELAKSANAAN DI SARAWAK

21. Tuan Sim Kwang Yang minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyenaraikan skim-skim FELDA yang dilaksanakan di Sarawak dalam tahun 1986 dan dalam tempoh Rancangan Malaysia Kelima.

Datuk Seri Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan Negeri Sarawak telah pun meluluskan tanah seluas lebih kurang 2,023 hektar (lebih kurang 5,000 ekar) kepada FELDA untuk dimajukan. Kawasan yang akan dimajukan ini adalah di Daerah Bau dalam Bahagian Satu Sarawak. Keseluruhan kawasan ini akan dimajukan sebagai rancangan FELDA Sempadi di bawah Program Pembangunan 1986/1987 dengan tanaman sawit.

Senarai yang muktamad mengenai skim-skim yang akan dimajukan dalam tempoh Rancangan Malaysia

Kelima (1986-1990) selain dari Sempadi belum dapat disediakan kerana kawasan-kawasan tersebut masih dalam kajian dan pertimbangan pihak Kerajaan Negeri Sarawak. Untuk membolehkan aktiviti-aktiviti pembangunan FELDA berjalan dengan cekap dan berkesannya, kawasan tambahan seluas lebih kurang 4,000 hektar (lebih kurang 10,000 ekar) lagi diperlukan bagi membolehkan perkhidmatan sokongan dalam bidang pengurusan dan teknikal dapat disediakan serta kemudahan memproses seperti kilang-kilang sawit dapat disediakan.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Wan Ibrahim bin Abdullah.

Tuan Wan Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, sebelum ini saya ingin membetulkan sedikit soalan No. 22 (a) di mana terdapat dalam baris kedua "kelebihan pegawai pekerja" sedangkan perkataan asalnya yang tertinggal ialah "dan" menjadi "kelebihan pegawai dan pekerja".

PEKERJAAN DISWASTAKAN

22. Tuan Wan Ibrahim bin Wan Abdullah minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) akibat daripada beberapa banyak pekerjaan yang diswastakan berapa ramai jumlah kelebihan pegawai dan pekerja di jabatan-jabatan Kerajaan terutama di Jabatan Kerjaraya dan Telekom; dan
- (b) apakah langkah-langkah Kerajaan bagi mengelakkan pembaziran tenaga manusia dalam jabatan-jabatan yang terlibat dengan penswastan itu.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Mohamed Khalil bin Yaakob): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini hanya 2 perkhidmatan yang akan diswastakan iaitu Telekom dan Terminal Kontena Pelabuhan Kelang. Kesemua pegawai-pegawai dan kakitangan di Jabatan Telekom akan diserapkan ke dalam Syarikat Telekom Malaysia kecuali sejumlah 208 pegawai dan kakitangan yang akan dikekalkan di dalam Jabatan Telekom untuk menjalankan tugas-tugas pengawalan dan penyelarasan.

Kesemua pegawai-pegawai dan kakitangan yang berkhidmat di Terminal Kontena Pelabuhan Kelang akan diserapkan ke dalam Syarikat Kelang Container Terminal Sdn Bhd.

Di dalam proses penswastan, pegawai-pegawai dan kakitangan akan diberi pilihan sama ada untuk diserapkan ke dalam syarikat-syarikat baru yang akan ditubuhkan atau disarakan atas pilihan mereka sendiri. Cuma sebilangan kecil pegawai-pegawai yang akan dikekalkan untuk perkhidmatan-perkhidmatan kawalan dan penyelarasan. Masalah pembaziran dengan itu tidak timbul.

Tuan Wan Ibrahim bin Wan Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apa yang kita tahu sekarang ini banyak pekerjaan-pekerjaan di Jabatan Kerjaraya dan juga Telekom diberi kepada pihak swasta menjalankannya. Jadi saya ingin mendapat penjelasan apakah dengan langkah-langkah memberikan pihak swasta melaksanakan projek-projek di Jabatan Kerjaraya dan Telekom itu tidak terdapat pembaziran tenaga di jabatan-jabatan yang tersebut.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang di-Pertua, Jabatan Kerjaraya saya tidak menyebut di dalam proses diswastakan. Tetapi kerja-kerja dalam Telekom sudah

tentu tidak akan melibatkan pembaziran seperti yang saya nyatakan.

**AKTA DRUGS DEPENDANTS
(RAWATAN DAN PEMULIHAN)
1983**

23. Tuan Gooi Hock Seng minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) sama ada benar bahawa Kerajaan bercadang untuk memperkenalkan beberapa peruntukan baru kepada Akta "Drugs Dependants" (Rawatan dan Pemulihan) 1983, jika ya, apakah pindaan-pindaan yang dicadangkan; dan
- (b) sama ada benar bahawa salah satu dari perkara-perkara yang dicadangkan adalah meminta ibu bapa penagih-penagih dadah yang telah dipulihkan memasuki satu bon peribadi antara \$5,000 hingga \$10,000 memastikan bahawa anak-anak mereka tidak kembali kepada dadah lagi.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Dalam Negeri sentiasa meneliti penguatkuasaan Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 dan mengambil berat tentang keberkesananannya. Secara khususnya belum dipastikan mana-mana peruntukan yang perlu dipinda tetapi secara amnya pindaan mungkin dibuat untuk memastikan ianya mencapai matlamat berikut:

- (1) untuk menarik penglibatan masyarakat amnya dan ibu bapa khususnya supaya lebih "committed", dengan izin, dan memberi sumbangan yang positif;
- (2) memastikan supaya bekas-bekas penagih dadah mengikuti

program yang disediakan untuk mereka.

Pegawai-pegawai Kementerian Dalam Negeri sering menghadapi masalah untuk mendapatkan kerjasama dari ibu bapa dalam melaksanakan program pemulihan untuk penagih-penagih dadah, mereka sama ada tidak mahu terlibat atau cuba melindungi anak-anak mereka yang menagih dadah. Oleh sebab itu, Kementerian Dalam Negeri merasakan bahawa satu ikatan perlulah dikenakan ke atas ibu bapa supaya mereka dapat memberi kerjasama kepada pegawai-pegawai pemulihan.

Soal sama ada penagih-penagih tidak boleh dikawal oleh ibu bapa mereka tidak sepatutnya dijadikan isu. Apa yang penting ialah ibu bapa akan dapat memberi maklumat-maklumat mengenai kemajuan dan pergerakan anak-anak mereka kepada pegawai-pegawai pemulihan. Dengan cara ini pegawai-pegawai pemulihan akan sentiasa mendapat maklumat yang kemaskini dan akan dapat mengambil tindakan dengan serta-merta.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Peter Chin Gan Oon. Tidak hadir.

(Soalan No. 24 Y. B. Tuan Peter Chin Gan Oon tidak hadir).

**PENGANGGURAN DAN
PEMBUANGAN KERJA**

25. Tuan Ahmad Hambal bin Yeop Majlis minta Menteri Buruh menyatakan:

- (a) berapa ramai pekerja-pekerja (buruh) yang telah diberhentikan pekerjaan mereka sehingga akhir 1985 oleh majikan-majikan swasta akibat dari kemelesetan ekonomi negara;

- (b) adakah Kementerian sedar bahawa ada majikan-majikan mengambil tindakan membuang pekerja-pekerjanya dengan sengaja (mengambil kesempatan dengan alasan ekonomi negara yang meleset). Kalau sedar apakah usaha-usaha membasmi tindakan yang demikian; dan
- (c) apakah usaha-usaha pihak Kementerian untuk mengatasi pengangguran-pengangguran baru akibat dari pembuangan pekerja-pekerja yang begitu banyak pada hari ini.

Datuk William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, soalan Ahli Yang Berhormat ini adalah seperti soalan yang telah dijawab oleh Yang Berhormat Menteri Buruh pada 11hb Mac, 1986 semasa menjawab pertanyaan Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar. Buat masa ini saya tiada apa-apa tambahan.

BANK DUNIA—CARUMAN KERAJAAN MALAYSIA

26. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) berapakah modal caruman Kerajaan Malaysia di dalam Bank Dunia sehingga akhir tahun 1985;
- (b) jumlah semua pinjaman yang diluluskan kepada Malaysia sehingga akhir tahun 1985; dan
- (c) berapa pula jumlah pinjaman projek usahawan kecil yang diberikan dalam tempoh itu (b) dengan menyatakan tujuan dan kemajuan projek tersebut.

Dato' Oo Gin Sun: Tuan Yang di-Pertua:

- (a) Sehingga akhir tahun 1985, Kerajaan Malaysia telah

mencarum sejumlah 4,627 saham dalam Bank Dunia bernilai US\$462,700,000.00. (setiap saham bernilai US\$100,000.00 pada nilai dollar Amerika pada tahun 1944 atau US\$120,635.00 nilai semasa).

- (b) Semenjak tahun 1958 hingga akhir tahun 1985, Kerajaan Malaysia telah menerima 60 pinjaman dari Bank Dunia berjumlah US\$1,724.44 juta (M\$4,311.10 juta) untuk membiayai projek-projek di dalam sektor pertanian, sosial, infrastruktur dan perindustrian. Daripada jumlah pinjaman itu, sebanyak US\$1,227.75 juta (M\$3,069.38 juta) (71%) adalah pinjaman yang dibuat secara langsung oleh Kerajaan, manakala US\$496.69 juta (M\$1,241.73 juta) (29%) adalah pinjaman kepada Badan-badan Berkanun dengan jaminan Kerajaan.

- (c) Bank Dunia telah memberi satu pinjaman berjumlah US\$52.1 juta (M\$120 juta) untuk membiayai sebahagian daripada kos pelaksanaan projek perusahaan kecil. Tujuan utama pinjaman ini ialah untuk membantu memajukan pengusaha kecil bumiputera di negara ini selaras dengan matlamat Dasar Ekonomi Baru. Secara khusus, projek ini adalah bertujuan untuk:

- (i) Mengikut serta mem-perkemaskan program bantuan teknik kepada pengusaha-pengusaha kecil bumiputera (PKB) dan meningkatkan keupayaan institusi-institusi Kerajaan dalam memberi bantuan teknik kepada pengusaha-pengusaha itu;

- (ii) menambah bekalan kredit terutamanya kredit jangka panjang kepada PKB serta meningkat keupayaan Bank Pembangunan Malaysia Berhad untuk melaksanakan skim kredit yang juga meningkatkan program bantuan kepada pengusaha kecil yang dikendalikan oleh MIDF; dan
- (iii) mempertingkatkan penyelarasan perkhidmatan kewangan dan teknikal kepada PKB.

Tuan Yang di-Pertua.....

Timbalan Yang di-Pertua: Panjang lagikah jawapan, Yang Berhormat?

Dato' Oo Gin Sun: Ada dua paragraph lagi.

Timbalan Yang di-Pertua: Dua paragraph itu panjang, Yang Berhormat. Sila teruskan.

Dato' Oo Gin Sun: Agensi-agensi pelaksana projek ini ialah Syarikat Permodalan Kemajuan Perusahaan Malaysia Berhad (MIDF), Bank Pembangunan Malaysia Berhad (bagi bekalan kredit), Pusat Daya Pengeluaran Berhad (bagi bekalan kredit), Pusat Daya Pengeluaran Negara, Institut Perhutanan Negara, SIRIM, MEDEC, MARDI dan Bahagian Perusahaan Kecil Kementerian Perdagangan dan Perindustrian bagi bantuan teknik.

Projek ini masih di peringkat awal pelaksanaan dan sehingga kini sebanyak 198 pinjaman telah pun diluluskan kepada pengusaha kecil bumiputera berjumlah M\$20,117,600.00. Daripada 198

pinjaman yang telah diluluskan, 48 pinjaman adalah untuk memajukan industri makanan, 23 untuk industri perkayuan (rotan dan buluh), 28 kejuruteraan ringan, 17 untuk bahan binaan, lain jenis industri pembuatan 32 dan lain-lain industri berjumlah 50 pinjaman. Bagi tahun 1986 adalah dijangkakan sebanyak 300 pinjaman akan diberikan kepada pengusaha kecil bumiputera untuk pelbagai aktiviti pembuatan.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Ismail bin Arshad.

(Soalan No. 27 Y. B. Tuan Ismail bin Arshad tidak hadir).

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad.

(Soalan No. 28 Y. B. Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad tidak hadir).

PADI—TANAMAN DUA MUSIM

29. Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud minta Menteri Pertanian menyatakan apakah dasar Kerajaan terhadap penanaman dua musim. Apakah yang akan terjadi kepada sawah-sawah padi yang tidak dapat menjalankan penanaman dua musim ini. Apakah sistem yang terbaik dan yang paling sesuai bagi negara kita.

Tuan Anwar bin Haji Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini Kerajaan membuat dasar supaya tanaman padi dua musim dijalankan di kawasan-kawasan jelapang padi negara sahaja iaitu di MADA, KADA, Barat Laut Selangor, Besut, Krian-Sungai Manik, Seberang Perak, Kemasin Semerak dan Seberang Perai.

Pengeluaran padi bagi kawasan jelapang padi ini dijangka dapat

memenuhi paras saradiri di antara 50% hingga 60% sahaja daripada keperluan negara. Ini bermakna bahawa kawasan-kawasan padi di luar kawasan jelapang padi tidak digalakkan untuk menanam pada dua musim.

Bagi kawasan-kawasan tersebut usaha-usaha telah dijalankan untuk mengenalpasti tanaman-tanaman seperti sayur-sayuran, asparagus dan lain-lain tanaman yang bersesuaian dengan tanah dan agro-iklim dengan agro-iklim setempat.

Tuan Othman bin Abdul: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah pihak Yang Berhormat Menteri sedar bahawa hasil daripada pembangunan Kerajaan untuk menanam padi dua kali setahun ini menyebabkan sebahagian besar tanah itu sama ada tenggelam terus ataupun kering terus. Apakah yang akan dilakukan oleh pihak Kementerian bagi memulihkan kawasan-kawasan atau kawasan MADA atau KADA ini yang tidak boleh ditanam dengan padi tetapi di dalam kawasan padi?

Tuan Anwar bin Haji Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, apa yang dimaksudkan dengan kawasan jelapang padi ini tidaklah melibatkan seluruh kawasan yang berkenaan. Umpamanya kalau di kawasan MADA didapati beberapa tempat tertentu di mana tanaman padi tidak sesuai, ia boleh ditanam dengan jenis-jenis tanaman lain setelah dikenalpasti oleh pakar-pakar penyelidik kita.

Timbalan Yang di-Pertua: Tuan Mohd. Amin bin Haji Daud.

Tuan Mohd. Amin bin Haji Daud: Tuan Yang di-Pertua, ini soalan tambahankah atau soalan yang ke-30?

Timbalan Yang di-Pertua: Soalan yang ke-30 (*Ketawa*).

Kalau soalan tambahan, saya sebut Yang Berhormat dari Pekan, bukan Tuan Mohd. Amin bin Haji Daud. Silakan.

PENGANGGUR—JUMLAH

30. Tuan Mohd. Amin bin Haji Daud minta Menteri Buruh menyatakan bahawa adakah benar bahawa tidak kurang daripada 100,000 orang penganggur pada masa ini akibat daripada kemelesetan ekonomi negara. Apakah langkah-langkah yang boleh diambil oleh Kerajaan bagi mengatasi masalah ini.

Datuk William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, seperti yang telah dijawab dengan panjang lebar oleh Yang Berhormat Menteri Buruh sendiri di Dewan yang mulia ini pada 11hb Mac, 1986 semasa menjawab pertanyaan daripada Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar, jumlah bilangan pekerja-pekerja yang telah diberhentikan kerja akibat kemelesetan ekonomi dunia setakat 31hb Disember, 1985 ialah seramai 43,844 orang.

Dalam jawapan itu juga, Yang Berhormat Menteri Buruh telah menghuraikan secara terperinci langkah-langkah yang akan diambil ke arah mengatasi masalah ini. Oleh itu saya tidak bercadang menambah apa-apa lagi melainkan menegaskan bahawa kerjasama erat semua pihak yang terlibat adalah perlu untuk melaksanakan strategi-strategi bagi menambahkan peluang-peluang pekerjaan dan mengurangkan kesan-kesan pengangguran seperti yang terkandung di dalam Rancangan Malaysia Kelima.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Tan Kok Hooi.

Tuan Haji Seroji bin Haji Haron: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 1.

HARGA PETROLEUM— KERUGIAN HASIL KERAJAAN

1. Tuan Haji Seroji bin Haji Haron (*di bawah S. O. 24 (2)*) minta Perdana Menteri menyatakan bahawa Malaysia merupakan negara pengeksporth minyak dan memandangkan pasaran minyak dunia sudah turun, tentu merugikan pendapatan negara dan mungkin menjejaskan ekonomi negara; setakat manakah ekonomi kita telah terjejas pada tahun 1985 dan apa akan terjadi pula bagi tahun ini.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang di-Pertua, memang benar bahawa petroleum adalah penyumbang utama kepada eksport dan hasil pendapatan Kerajaan. Petroleum merupakan 23% dari hasil eksport barangan dan 28% daripada hasil Kerajaan dalam tahun 1984. Dalam tahun 1985 harga petroleum telah jatuh sedikit iaitu dari US\$30 setong dalam tahun 1984 kepada US\$28 setong tetapi hasil dari eksport petroleum telah meningkat akibat daripada peningkatan jumlah eksport dari 16.5 juta tan kepada 17 juta tan.

Dalam tahun 1986 keadaan harga petroleum masih tidak menentu. Pihak PETRONAS telah mengumumkan pengurangan harga minyak dari US\$28 setong pada tahun lalu kepada US\$23 setong dalam bulan Februari tahun ini dan harga ini terus menurun ke paras US\$14.60 setong dalam bulan Mac ini. Dengan kejatuhan harga petroleum yang begitu teruk, adalah dijangka hasil eksport dan pendapatan Kerajaan akan turut berkurang. Keadaan ini akan menjejaskan kadar pertumbuhan ekonomi negara pada tahun ini. Kerajaan akan terus mengawasi perkembangan keadaan ini dan akan

mengambil langkah-langkah yang sesuai bagi mengurangkan kesannya ke atas ekonomi negara.

Tuan Shamsuri bin Md. Saleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya mohon kepada Yang Berhormat Menteri sekiranya ada angka-angka yang telah sedia, jika ada, berapa banyakkah kerugian Kerajaan Malaysia terhadap penurunan harga petrol setakat ini semenjak tahun 1986 daripada Januari hingga sekarang?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Angka-angka yang tepat tidak ada, tetapi saya boleh beri sebagai contoh. Sekiranya paras harga US\$20, kerugian pendapatan eksport ialah \$2,196 juta; kerugian hasil Kerajaan ialah \$600 dan kalau harga itu turun lagi sampai kepada US\$10, kerugian pendapatan eksport ialah \$5,855 juta dan kerugian hasil Kerajaan ialah \$1,600 juta.

Tuan Ismail bin Said: Saya mohon bertanya kepada Yang Berhormat Menteri, kalaulah beliau mempunyai angka di sini, jumlah telaga minyak yang ada di negara kita sekarang dan sama ada Kerajaan bercadang untuk menutup telaga minyak akibat daripada kejatuhan harga minyak sekarang ini. Jika ada, berapakah yang telah ditutup ataupun yang dicadang hendak ditutup?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak ada jumlah angka telaga tetapi Kerajaan telah mengumumkan bahawa paras pengeluaran minyak bagi tahun 1986 ini kekal pada 510,000 tong dan dengan itu bermakna tidak ada potongan dan tidak ada penutupan mana-mana telaga.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Menteri berkenaan beritahu Dewan ini, adakah meningkatnya kos minyak sudah sampai tahap apabila kos pengeluaran

ke atas harga minyak pasaran dan saya minta berapa ringgit satu tong kos pengeluaran?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Saya kurang faham maksudnya.

Timbalan Yang di-Pertua: Adakah penurunan ini menjejaskan perolehan kerana telah turun di bawah kos pengeluaran? Berapakah kos pengeluaran kita?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Penurunan harga sudah tentu melibatkan penurunan pendapatan kerana anggaran kita dahulu harganya tidak sepatutnya turun lebih daripada US\$26—sekiranya itu dimaksudkan. Dan harga sekarang adalah di sekitar US\$12 dan ini sudah tentu melibatkan penurunan hasil pendapatan.

Timbalan Yang di-Pertua: Adakah penurunan ini di bawah cost of production?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Setakat ini saya difahamkan belum lagi.

Timbalan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 11, 17, 24, 27 dan 28 adalah diberi di bawah ini).

MEMECAHBELAHKAN PERPADUAN

11. Tuan Khadri bin Sabran minta Perdana Menteri menyatakan tindakan-tindakan yang telah diambil oleh Kerajaan untuk mengatasi gejala-gejala dalam dan luar negeri yang menjalankan kegiatan-kegiatan memecahbelah perpaduan di kalangan rakyat Malaysia.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Dr Tan Tiong Hong): Bagi mengatasi gejala-gejala memecahbelah perpaduan di kalangan rakyat, Kerajaan telah mengenalpasti dan mengambil langkah-langkah iaitu:

- (a) golongan-golongan yang bertindak bagi menimbulkan huru-hara dan mengancam keselamatan negara telah dan akan dikenakan tindakan undang-undang sepenuhnya;
- (b) golongan-golongan yang kurang faham akan kebaikan dan kebenaran usaha-usaha Kerajaan akan diberi penerangan seluas-luasnya; dan
- (c) sokongan-sokongan yang mempunyai fahaman dan pandangan berlainan dari Kerajaan tetapi memberi pandangan-pandangan mereka secara baik akan terus diberi peluang berbuat demikian melalui forum-foram yang membina.

HARGA BARANG-BARANG KEPERLUAN

17. Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan adakah beliau sedar bahawa harga barang-barang keperluan harian telah stabil dan tidak melambung naik terutamanya menjelang hari-hari perayaan, jika ya, apakah faktor-faktor yang telah dapat menstabil dan mengawal harga barang-barang keperluan kita.

Tuan Kee Yong Wee: Harga barang-barang keperluan harian sememangnya telah stabil dan tidak melambung naik walaupun menjelang hari-hari perayaan. Yang menstabilkan harga-harga ini ialah langkah-langkah tertentu yang telah diambil oleh Kementerian saya dari

semasa ke semasa untuk menentukan bekalan barang-barang keperluan harian ini mencukupi di sepanjang masa, dan harga-harganya adalah berpatutan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, harga bagi barang-barang kawalan seperti gula pasir, tepung gandum, susu pekat, simen, bar bulat keluli lembut dan bahan-bahan petroleum adalah ditetapkan oleh Kerajaan berpandukan kepada kos pengeluaran barang-barang berkenaan. Menjelang hari-hari perayaan pula, Kementerian saya mengambil tindakan untuk mengisytiharkan 25 jenis barang keperluan sebagai barang-barang kawalan musim perayaan, selain daripada 20 jenis barang-barang kawalan tetap yang sedia ada. Tujuan pengisytiharan ini ialah untuk mencegah penyorokan dan amalan-amalan tidak sihat yang lain bagi menentukan supaya bekalan barang-barang ini sentiasa ada di pasaran. Dengan ini secara tidak langsung harganya distabilkan.

Pegawai-pegawai Kementerian saya juga sentiasa menjalankan pengawasan dan pemeriksaan untuk memastikan segala peraturan-peraturan yang ditetapkan berhubung dengan bekalan barang-barang keperluan dan kawalan harga dipatuhi. Sebarang penyelewengan akan diambil tindakan yang tegas.

PENYAKIT AIDS

24. Tuan Peter Chin Gan Onn minta Menteri Kesihatan menyatakan apakah jaminan Menteri dapat berikan bahawa oleh pesakit "Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)" yang telah disahkan yang kini di Johor Bahru, apabila akhirnya dilepaskan keluar, tidak akan menjejaskan orang-orang sihat yang lain dan apakah langkah-langkah pencegahan yang akan diambil oleh Kementeriannya dalam aspek ini.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Untuk makluman Yang Berhormat, keadaan pesakit tersebut di Johor Bahru itu adalah bertambah baik. Beliau masih lagi dirawat di Hospital Besar Sultanah Aminah, Johor Bahru untuk penyakit TB, dan dijangka akan dapat dikeluarkan dalam masa satu bulan lagi. Walau bagaimanapun, Kementerian Kesihatan telah mengambil beberapa tindakan berdasarkan kepada syor-syor (recommendations) Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO) dan dari pengalaman negara-negara lain, untuk memastikan yang pembawa kuman AIDS itu tidak akan menjadi punca merebaknya AIDS kepada orang ramai. Tindakan-tindakan tersebut adalah seperti berikut:

- (1) Pembawa kuman tersebut telah diberi keterangan dan kaunseling perubatan yang secukupnya berkenaan segala aspek-aspek merebaknya AIDS. Beliau telah dinasihatkan supaya tidak menderma darah dan nama serta nombor kad pengenallannya telah diedarkan kepada semua tabung darah di seluruh negara.
- (2) Beliau telah berhenti menjadi penagih dadah. Sungguhpun begitu, beliau telah diingatkan jangan sekali-kali berkongsi jarum suntikan.
- (3) Beliau ialah seorang yang belum lagi berkahwin dan bukan seorang homoseks. Sungguhpun begitu, beliau telah diberitahu berkenaan merebaknya AIDS melalui perhubungan jenis serta dinasihatkan mengguna sarung kondom untuk mengurangkan risiko merebaknya AIDS.
- (4) Beliau juga dinasihatkan supaya tidak berkongsi brus gigi, pisau cukur atau lain-lain peralatan yang boleh dicemari darah.

- (5) Beliau telah diminta untuk melaporkan diri kepada pakar perubatan, Hospital Besar, Sultanah Aminah Hospital, Johor Bahru dalam satu tempoh masa yang tertentu supaya keadaan kesihatannya dapat ditentukan dan apa-apa tindakan yang perlu boleh diambil.

KWSP—CARUMAN MAJIKAN

27. Tuan Ismail bin Arshad minta Menteri Kewangan menyatakan apakah terdapat majikan-majikan yang gagal membuat caruman KWSP kepada pekerja-pekerja mereka sehingga ini, dan jika benar, berapakah jumlah kes-kes perlakuan itu serta apakah tindakan yang telah dan akan diambil ke atas majikan-majikan tersebut.

Dato' Oo Gin Sun: Soalan Ahli Yang Berhormat ini telah dijawab semasa saya menjawab pertanyaan Ahli Yang Berhormat dari Sandakan dalam Dewan ini pada 21hb Mac, 1986.

PASARAN SAHAM KUALA LUMPUR—MENJEJASKAN

28. Tuan Haji Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad minta Menteri Kewangan menyatakan sejauh manakah usaha Kerajaan untuk memulihkan keyakinan orang ramai dalam negeri dan antarabangsa terhadap kemerosotan Pasaran Saham Kuala Lumpur (PSKL) yang telah menjejaskan ekonomi negara.

Dato' Oo Gin Sun: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, soalan yang serupa telah dikemukakan di dalam Dewan ini pada 11hb Mac, 1986 oleh Ahli Yang Berhormat dari Sandakan. Oleh itu saya tidak bercadang mengulangi jawapannya.

USUL

RANCANGAN MALAYSIA KELIMA 1986-1990

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah:

Bahawa Dewan ini menyedari kemajuan yang telah dicapai dalam usaha melaksanakan Rancangan Malaysia Keempat, bersetuju dengan usaha-usaha Kerajaan melaksanakan Dasar Ekonomi Baru untuk mencapai tujuan utama, iaitu perpaduan negara serta mengekalkan keamanan dan keselamatan; melulus dan menyetujui Rancangan Malaysia Kelima yang telah dirangka untuk menyesuaikan dan menumpukan dasar-dasar dan program-program bagi mengekalkan perkembangan sosio-ekonomi dan menjamin kestabilan ekonomi dalam jangka panjang serta meneruskan langkah-langkah untuk membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat seperti yang dibentangkan dalam Kertas Perintah Bilangan 15 Tahun 1986. Bahawa dalam meluluskan Rancangan Malaysia Kelima ini, Dewan ini menyeru semua rakyat Malaysia dari segenap lapisan untuk berusaha dengan lebih gigih lagi serta melengkapkan diri mereka untuk menghadapi cabaran sosio-ekonomi dan politik yang lebih besar selaras dengan hasrat Rukunegara dan bersatupadu untuk mewujudkan negara yang adil, progresif dan kukuh. (27hb Mac, 1986).

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Ahli dari Pekan.

4.07 ptg.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud (Pekan): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menyambung

ucapan saya pada petang semalam yang telah terganggu oleh kerana masa sampai pukul 6.30 petang.

Dalam soal membahaskan Rancangan Malaysia Kelima ini, saya ada menyebut tentang perkara untung nasib Orang-orang Asli terutama sekali di kawasan saya oleh kerana masyarakat Orang Asli ini kalau tidak silap saya lebih kurang dalam 26,000 ramainya yang saya tahu di negeri Pahang, mungkin di negeri-negeri lain seperti di Perak ramai daripada mereka ini yanguduknya berselerak. Dalam lawatan saya sebagai Ahli Parlimen ke kawasan-kawasan penempatan Orang-orang Asli ini seperti perkampungan Buluh Nipis, Kampung Kedaik, Kampung Runchang, Bukit Serok, Sungai Pinang dan berbagai-bagai lagi, saya dapati bahawa Orang-orang Asli ini sejak kita mencapai kemerdekaan sehinggalah sekarang ini masih lagi dukunya ditakuk yang lama; kalau berubah pun sedikit-sedikit sahaja dengan adanya Jabatan Hal Ehwal Orang Asli menjaga kepentingan-kepentingan mereka ini.

Seperti contoh, dalam lawatan saya ke kawasan Buluh Nipis di mana terdapat lebih kurang 500 keluarga Orang Asli, jauhnya lebih kurang 10 kilometer daripada bandar ataupun satu penempatan dalam kawasan DARA iaitu Bukit Ibam, saya seringkali pada malam hari apabila melihat televisyen, melihat iklan "Camel", dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, tetapi apa yang saya alami pada lawatan beberapa minggu dahulu lebih kurang sama, naik Land-rover mengharungi jalan-jalan yang berlumpur-lumpur tetapi tidak menyeberangi sungai sepertimana yang kita lihat di televisyen itu. Begitulah keadaannya untuk kita sampai ke perkampungan Orang Asli ini.

Tetapi yang amat menyedihkan kita bahawa dalam lawatan-lawatan kita ini banyak perkara-perkara kemudahan asas tidak dapat diberi oleh Jabatan Hal Ehwal Orang Asli ini secara sepenuhnya. Sebab-sebab yang saya dapati bahawa jabatan ini dukunya di bawah jagaan Kementerian Dalam Negeri. Maka peruntukan-peruntukan yang tertentu ditumpukan kepada perkara-perkara pembangunan, polis umpamanya, keselamatan negara yang lebih penting. Maka dengan ini, pandangan saya, masyarakat Orang Asli ini terbiar dan ditinggal begitu sahaja. Kalau dibandingkan dengan masyarakat Melayu—masyarakat kaum bumiputera, kita dapati mereka ini ada yang pandai, ada yang cerdik, sudah sampai ke universiti pun ada dan sudah ada wakilnya menjadi seorang Senator di Dewan Parlimen ini, tetapi usaha-usaha untuk membangunkan kaum Orang Asli ini adalah sedikit sahaja dibuat.

Saya berkata demikian, bahawa di kawasan saya apabila kita membuka tanah untuk FELDA, FELCRA dan berbagai-bagai, ada kawasan-kawasan mereka ini ditinggal begitu sahaja, tak boleh diusik oleh kerana ada pokok pisang, ada tanaman sedikit-sedikit. Yang lebih menyedihkan lagi dalam usaha kita untuk mempamerkan negara kita kepada pelancong-pelancong untuk mendapat hasil negara dalam zaman kemelesetan ekonomi ini, kita dapati bahawa masih terdapat rumah-rumah pondok di tepi-tepi jalan. Mereka ini seolah-olah tak menentu arah, ke sana ke mari, ada setengah-setengah daripada mereka mendirikan rumah di atas pokok. Tak hairanlah kalau kita pergi ke luar negeri ada setengah-setengah tempat kita diperlikan oleh orang-orang Barat ini: "adakah kamu duduk di atas pokok?" Terpaksalah saya membawakan gambar Istana Negara mengatakan saya duduk di belakang Istana ini, sebagai memberikan

gambaran bahawa rakyat Malaysia ini adalah suatu rakyat yang termoden, yang serba-serbi.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, saya suka menarik perhatian Dewan ini mengenai dengan perkara ini. Saya bawa ini oleh kerana kepentingan mereka adalah lebih terutama sekali kepada Kerajaan Barisan Nasional. Apabila kita mengadakan pilihanraya mereka tetap 100% menyokong lambang dacing, katanya tiap-tiap kali kita menimbang, kita dapat perkara-perkara yang betul, tetapi hendak mengikut lambang bulan bintang, jauh sangat, ke atas, hanya seorang dua sahaja yang boleh sampai. Jadi, mereka mengatakan bahawa: "Jangan susah Yang Berhormat, kita tak lari ke mana-mana, asalkan nasib kita dibela oleh Kerajaan".

Selain daripada itu, saya suka menarik perhatian Dewan ini bahawa perlu satu kajian yang menyeluruh dibuat terhadap kaum Orang Asli ini. Saya telah menyemak satu Akta yang saya anggap lapuk iaitu Akta Orang Asli, (Ordinan No. 3 tahun 1954). Masa itu kalau tak silap saya kita belum lagi merdeka, tak boleh bercakap banyak oleh kerana kita ditindas oleh Kerajaan British. Tetapi apabila kita telah mencapai kemerdekaan, kita menjadi jaguh-jaguh, kita revise, dengan izin, Akta 134 yang dinamakan Akta Orang Asli, 1954 disemak pada tahun 1974 di mana takrif Orang Asli di Semenanjung Malaysia dipinda—oleh kerana saya lebih tahu keadaan mereka ini di sini, iaitu dengan perkataan-perkataan seperti "kumpulan kaum Orang Asli". Ertinya satu daripada tiga kumpulan utama Orang Asli di Malaysia Barat yang dibahagi mengikut kaum iaitu kepada Negrito, Senoi dan Melayu Proto. Itulah gambaran yang diberi kepada kita.

Tetapi apa yang saya sarankan di sini bahawa kita tidak mahu kaum Asli ini dijadikan sebagai kaum Red Indian di sebelah Amerika Syarikat. Maka Akta Orang Asli 1954 ini perlu dikaji, disemak atau dilantik satu pakar perunding supaya dalam tahun 1990 kelak kita berkehendakan Orang-orang Asli ini sama dengan kaum-kaum bumiputera. Mereka boleh masuk ke rancangan FELDA, tidak sepertimana yang dijawab oleh Kerajaan bahawa kalau kita masukkan ke rancangan FELDA, mereka lari. Tetapi hari-hari kita melihat mereka ini di tepi jalan, di pinggir-pinggir kawasan FELDA, mencari rezeki, memancing, mencari damar dan berbagai-bagai untuk menyara hidup mereka.

Kita juga tahu Jabatan Hal Ehwal Orang Asli ada menjaga mereka ini dan memberi subsidi-subsidi, tetapi adalah menyedihkan hanya ala-kadar sahaja supaya mereka ini tidak mati kebuluran oleh kerana tidak ada lagi orang miskin di negara kita ini mati secara kebuluran.

Saya menyeru juga sambil kita membuat kajian terhadap Akta yang lapuk ini, kita hendaklah mempertingkatkan taraf Jabatan Hal Ehwal Orang Asli ini kepada suatu tahap yang tinggi di mana mengikut Akta ini Pesuruhjaya-pesuruhjayanya hendaklah dilantik oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan mereka ini adalah merupakan pegawai-pegawai kanan. Jadi, saya menyeru sekali lagi agar Akta ini disemak semula, dilantik satu badan perunding antarabangsa, kalau boleh. Kalau boleh, kita mencari atau memilih perunding-perunding antarabangsa dengan harga berjuta-juta ringgit, saya rasa tidak keterlaluan kalau kita berbuat demikian, mencari pakar-pakar mengenai kaum-kaum asli ini

untuk merancang satu Master Plan bagi mereka ini menjadi warganegara yang berguna, yang tetap memangkah kepada Barisan Nasional tiap-tiap kali kita ada pilihanraya.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, saya suka menarik perhatian Kerajaan dan juga Dewan ini kepada langkah-langkah yang kita buat mengenai dengan anti-dadah.

Dalam Dewan yang mulia ini, baru-baru ini saya amat tertarik hati dengan jawapan yang diberi oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri, Dato' Radzi bin Sheikh Fadzir mengenai dengan Akta Dadah Berbahaya 1952 (Pindaan).....

Timbalan Yang di-Pertua: Silap "bin", Yang Berhormat.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud: Ya, Tuan Yang di-Pertua?

Timbalan Yang di-Pertua: Silap "bin"—Sheikh Ahmad.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud: Sheikh Ahmad?

Timbalan Yang di-Pertua: Dato Abdul Kadir Sheikh Fadzir.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud: Oh, bukan melatah, mengikut sahaja..... dan Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985.

Apa yang menarik perhatian kita bahawa sambutan daripada orang ramai terutama sekali belia-belia adalah menggalakkan di mana didapati bahawa harga pasaran pada kali ini—pasaran gelap, oleh kerana harga dadah ini tidak diisytiharkan di Kuala Lumpur Stock Exchange—tetapi dalam pasaran-pasaran gelap mereka yang tahu perkara ini akan mengatakan harganya telah meningkat naik sehingga \$20 satu gram.

Mengenai dengan bukan sahaja penagihan dadah ini mengurang, tetapi Timbalan Menteri yang berkenaan telah memberi angka-angka untuk meyakinkan Dewan ini dan orang ramai bahawa penagihan ini telah berkurangan kepada angka 6,000 daripada 14,000 dalam tahun 1983, sekarang ini sudah menjadi 6,000. Saya mengucapkan syabas kepada pihak-pihak yang terlibat dalam Kempen Anti Dadah terutama sekali PEMADAM di mana saya amat tertarik hati sekali. Kerajaan kita telah mengambil berat tentang perkara ini di arena antarabangsa di mana baru-baru ini Menteri Penerangan kita mewakili Kerajaan Malaysia dan di mesyuarat Menteri-menteri Luar Kempen Anti Dadah di London telah menyuarakan kepada dunia bahawa apa yang berlaku sekarang ialah media massa elektronik dan akhbar-akhbar menyuarakan bahawa negara kita ini adalah suatu negara yang begitu dahsyat, yang teruk sekali dalam pengedaran dadah di mana warganegara-warganegara Malaysia yang keluar negeri sentiasa diperiksa 100%, seolah-olah pemimpin-pemimpin kita yang tertentu dianggap bila sampai ke negara-negara ini membawa benda-benda ini untuk dijual. Tetapi apa yang sebenarnya berlaku dan menjadi kenyataan bahawa langkah-langkah anti-dadah yang dijalankan oleh negara kita ini telah tidak disiarkan langsung.

Saya menyeru kepada Kerajaan bahawa mengambil langkah yang positif yang cergas di mana-mana juga arena antarabangsa di mana ada mesyuarat-mesyuarat kita mengambil inisiatif mengadakan persidangan-persidangan bukan sahaja di Malaysia yang dirancang tidak berapa lama lagi bahkan di negara-negara seperti di New York, Amsterdam, London, Copenhagen, Jepun di Tokyo dan berbagai-bagai lagi supaya memberi gambaran kepada dunia bahawa Malaysia bolehlah dijadikan suatu

negara contoh dalam langkah-langkah pencegahan dadah dan anti dadah ini. Saya mengucapkan syabas kepada Menteri Penerangan yang telah mempelopori di persidangan itu tentang perkara-perkara yang ada kaitannya dengan kempen anti dadah ini di arena antarabangsa.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya suka mengaitkan sedikit mengenai dengan kegiatan belia oleh kerana sebagai ahli Pergerakan Belia 4B yang setia, saya sentiasa mengambil berat tentang aktiviti-aktiviti untuk menjadikan belia harapan bangsa, belia yang berdisiplin, belia yang patuh kepada pemerintahan di mana didapati—sekali lagi saya menyatakan di Dewan ini, di rancangan-rancangan FELDA di mana terdapatnya masyarakat atau generasi kedua oleh kerana mereka ini perlu mendapat tempat yang wajar di masyarakat kita. Maka saya mencadangkan bahawa ditubuhkan brigade-brigade belia yang diura-urakan, saya berharap akan dapat menjadi kenyataan tidak berapa lama lagi dan bersama-sama dengan Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan ini mengambil inisiatif yang utama bukan sahaja di daerah-daerah di seluruh negara ini bahkan di rancangan-rancangan di dalam est-etest swasta yang berselerak mengadakan kursus-kursus ataupun work-camp terutama sekali kepada belia-belia lepasan sekolah, oleh kerana di negara kita ini tiap-tiap kali selepas mereka ini berhenti daripada sekolah sehingga Tingkatan 5, maka mereka akan bertaburan di merata-rata sambil menunggu pekerjaan.

Apalah salahnya kita berbelanja sedikit wang negara untuk mengadakan kursus-kursus dan khemah-khemah kerja untuk dua minggu umpamanya supaya mereka ini tidak terbiar dengan masa lapangnya, mungkinlah perkara ini telah diberi perhatian oleh

Kementerian yang berkenaan tetapi apakan daya mungkin jawabnya tidak ada peruntukan. Adakah kita perlu mengadakan banyak peruntukan, kurang penagih dadah atau kurang peruntukan, banyak penagih dadah. Saya kata itu lebih merbahaya lagi oleh kerana negara kita akan terancam.

Selain daripada itu kita juga perlu menanamkan semangat penerokaan kepada belia-belia ini dengan mengadakan ekspedisi-ekspedisi ke Gunung Tahan umpamanya, ke Gunung Kinabalu dan baru-baru ini kita dengar sekumpulan daripada belia-belia kita telah mendaki gunung di Nepal iaitu Gunung Everest, tidak perlulah jauh-jauh sangat, sebab gunung-gunung kita di sini memang indah dan elok dibuat perkara ini, oleh kerana dengan ini kita menyemai semangat adventure, dengan izin, kepada belia-belia kita supaya mereka bekerja keras dengan sempena dengan hasrat Kerajaan kita supaya menitikberatkan perkara-perkara bekerja keras dan perkara-perkara yang memberi gambaran bahawa negara kita ini atau Malaysia ini satu negara di mana penduduk-penduduknya sepertilah penduduk-penduduk atau warganegara Korea Selatan dan Jepun, tidak seperti yang kita diajar dahulu semasa penjahajahan yang menyatakan bahawa dalam kita mengambil sukan, the most important thing is to take part, not to win, dengan izin, ataupun slow and steady wins the race, dengan izin, tetapi kita tidak mahu cepat dan cermat, selamat dan sampai kepada matlamatnya.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya ingin juga menyentuh sedikit mengenai dengan kejayaan oleh Pasukan Keselamatan kita baru-baru ini di Negeri Pahang di mana seorang wanita komunis telah dibunuh dengan jayanya. Saya mengucapkan syabas kepada Pasukan Keselamatan kita, negara adalah di

belakang tuan-tuan sekalian dalam menghapuskan musuh negara ini yang kita ingat telah diam tetapi masih bergerak lagi. Ada 100 orang diberitakan tetapi dengan kejayaan orang seolah-olah 1,000 orang pada kami telah dibunuh oleh Pasukan Keselamatan ini dan kerja yang baik itu atau semangat patriot-patriot kita yang duduk di kawasan-kawasan sempadan dan juga di kawasan-kawasan pendalaman supaya kita tidur nyenyak dalam bilik air-condition di bandar-bandar ini perlulah diteruskan. Negara menjunjung tinggi khidmat-khidmat yang diberikan oleh Pasukan-pasukan Keselamatan kita.

Tuan Yang di-Pertua, berbalik kepada apa yang berlaku di Kuala Lumpur mengenai dengan ura-ura deraf Akta Rahsia Rasmi Kerajaan 1972, kita telah menerima surat-surat yang dihantar oleh Kesatuan NUJ dan pagi ini terbaca bahawa ada sedikit pertelingkahan pendapat di antara the Press Club dengan NUJ, tetapi kepada saya perkara ini adalah keterlaluan oleh kerana kita masih ingat lagi apabila Kerajaan 2M mengambil alih pemerintahan Barisan Nasional tidak berapa lama dahulu mereka telah menyatakan bahawa kita akan memberi suatu liberalisme terhadap mereka untuk menegur Kerajaan dan memberi apa-apa juga berita yang memberi faedah kepada negara kita.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, diminta duduk sebentar. Yang Berhormat, saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat bahawa masalah Yang Berhormat sebutkan tadi belum dikemukakan sebagai masalah di Dewan—Nombor 1, Nombor 2 akan dikemukakan kepada masalah kepada Dewan dan Ketiga masalah dikemukakan akan diputuskan oleh Dewan. Dan saya mohon supaya Yang Berhormat agak beralih kepada perkara yang lain daripada perkara tersebut.

Tuan Mohamed Amin bin Haji

Daud: Saya minta maaf, Tuan Yang di-Pertua. Saya akan beralih kepada perkara-perkara yang ada kaitan dengan kita. Selain daripada itu saya membawa Dewan keluar negeri ke Kedutaan-kedutaan kita yang berselerak di seluruh dunia ini.

Saya dapat tahu bahawa di kedutaan-kedutaan kita ini di seberang laut, pegawai-pegawainya adalah cekap menjalankan kerja-kerja dan mereka bekerja tidak menentu masa, terutama sekali apabila pemimpin-pemimpin negara sampai ke negara-negara di mana kita ada mempunyai kedutaan-kedutaan ini. Seheinggakan kalau kapal terbang sampai pukul 2.00 pagi pun kita ada lihat wakil-wakil kita menunggu sampainya pemimpin-pemimpin daripada negara kita. Tetapi perhatian saya ialah mengenai dengan pelan induk perindustrian yang diumumkan oleh Kabinet dan telah diluluskan pada dasarnya. Kita dapati tumpuan kedutaan-kedutaan ini adalah dari segi political, dengan izin, tetapi apa yang perlu memandangkan ekonomi meleset ini di mana negara kita memerlukan banyak wang untuk mengendalikan kegiatan-kegiatan Kerajaan dan kita berharap bahawa kedutaan-kedutaan di luar negeri kita ini dijadikan one-stop-agency di mana segala kegiatan yang ada kaitannya dengan Kerajaan kita dipertanggungjawabkan kepada duta-duta ini. Kalau tempatnya ada pesuruhjaya, pesuruhjayalah; kalau wakil, wakillah.

Apa yang kita terdapat bahawa Trade Commissioner yang bukan di bawah Kementerian Luar Negeri, ia di bawah Kementerian Perdagangan. Penerangan, ia di bawah Angkasapuri, atau Kementerian Penerangan, ataupun ada pegawai-pegawai daripada jabatan-jabatan lain yang arahnya datang daripada Kementerian masing-masing. Apa

yang saya cadangkan bahawa semua pegawai-pegawai ini yang berselerak di merata-rata dunia di Kedutaan-kedutaan ini, kerja dan tanggungjawab mereka hendaklah diawasi oleh duta kita ataupun yang nombor duanya. Biarlah duta kita tumpukan tugas-tugas mereka di luar negeri untuk political. Tetapi timbalannya atau assistant dia menumpukan kegiatan seperti pelaburan di luar negeri, mempergiatkan konsep kita anti-dadah, ataupun di lain-lain bidang di mana kita sekarang ini cuba untuk membawa beberapa banyak kilang ke dalam negara kita untuk mengeluarkan hasil-hasil barangan untuk dieksport ke luar negeri.

Dalam bidang ini kita dapati bahawa mereka yang berada di negara-negara yang tertentu amat berguna kepada kita dan bukan itu sahaja, kita perlu kepada mereka ini supaya menjalankan tugas mereka dengan lebih giat lagi, dengan memberi maklumat yang tepat terhadap harga pasaran komoditi-komoditi kita seperti getah, kelapa sawit, bijih timah dan petroleum dan juga mengenai dengan persaingan di pasaran-pasaran dunia. Oleh kerana baru-baru ini kita telah terkejut apabila negara Indonesia mengeluarkan cukup banyak kelapa sawit, mencabar pasaran dunia kita mengenai dengan kelapa sawit. Mereka bukan sahaja dapat memberi tenaga buruh yang murah tetapi buminya adalah bertuah oleh kerana bumi yang mendapat baja daripada gunung berapi.

Perkara-perkara ini perlu ditimbangan. Saya menyeru kepada Kerajaan pada hari ini agar pelaburan-pelaburan PNB ini tidak ditumpukan ke dalam negara sahaja di mana kita mengambil alih secara 100% syarikat-syarikat yang ada di negara kita ini. Apa yang kita perlu buat ialah untuk menambah pelaburan-pelaburan kita

di luar-luar negeri ataupun memanggil konsumer, negara-negara konsumer untuk bersama-sama dengan kita menubuhkan ladang kelapa sawit, kilang-kilang dengan memberi kepada mereka 49% saham dan kita control mempunyai 51 saham. Dengan ini saya rasa adalah satu langkah yang baik perlu difikir dan dikaji agar tidak menjadi seperti sekarang ini di mana pengguna-pengguna bijih timah, pengguna-pengguna kelapa sawit, pengguna-pengguna getah membuat tidak alpa sahaja kepada negara kita seolah-olah hendak bangkrap, bangkraplah, aku apa peduli.

Tetapi dengan adanya pelaburan mereka secara tertentu di negara kita ini, kilang-kilang dan berbagai-bagai, mungkin perkara ini tidak berlaku oleh kerana mereka mempunyai kepentingan dalam syarikat-syarikat yang ada di dalam negara ini. Ini mungkin pendapat saya yang cetek ini tidak diambil kira, tetapi elok saya rasa kalau boleh pemimpin-pemimpin kita, pakar-pakar ekonomi kita, consultants tempatan kita memikirkan perkara-perkara ini dengan sedalam-dalamnya dan memberi nasihat dan pandangan yang berguna agar Kerajaan Barisan Nasional akan terus memerintah beberapa penggal lagi. Oleh kerana Kerajaan kita mempunyai sikap terbuka yang menerima teguran-teguran daripada pihak awam, tetapi kadang-kadang disalah gunakan oleh pihak-pihak yang tertentu untuk mengeksploitasikan perkara-perkara yang boleh menaikkan semangat di antara satu kaum dengan kaum yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak berniat untuk berpanjangan dan dengan itu saya sekali lagi menyokong penuh usul yang dibawa oleh Perdana Menteri kita pada 21hb Mac, 1986 baru lalu. Assalamualaikum warahmatullah hiwabarakatuh.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Balik Pulau.

4.38 ptg.

Tuan Shamsuri bin Md. Saleh (Balik Pulau): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua bagi peluang untuk saya mengambil bahagian dalam perbincangan mengenai usul ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun untuk menyokong usul Rancangan Malaysia Kelima yang telah dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Dato' Seri Dr Mahathir Mohamad dalam Dewan yang mulia ini pada hari Jumaat 21hb Mac, 1986 tempoh hari.

Tuan Yang di-Pertua, kepada mereka yang hidup di zaman sebelum merdeka, lebih-lebih lagi kepada mereka yang mengambil bahagian dalam perjuangan menuntut kemerdekaan negara Malaysia ini, maka kemajuan dan pembangunan yang terdapat di negara kita sekarang adalah merupakan sebesar-besar nikmat dan satu impian yang menjadi kenyataan yang pada ketika itu tidak terlintas dalam fikiran kita bahawa segala pembangunan dan kemajuan yang ada di hadapan mata kita sekarang ini boleh dicapai. Marilah sama-sama kita mengucapkan berbilang-banyak syukur ke hadrat Allah s.w.t. segala nikmat yang telah dilimpah dan dikurniakan kepada kita semua.

Tuan Yang di-Pertua, sambil kita berbangga dan bergembira dengan kemajuan yang telah dicapai setakat ini, maka janganlah pula kita lupa kepada pengorbanan-pengorbanan yang telah dibuat oleh pihak-pihak tertentu dalam usaha mencapai kejayaan tersebut tadi. Pihak yang saya maksud itu ialah bumiputra, khususnya orang-orang Melayu yang menjadi teras perjuangan menuntut

kemerdekaan negara ini yang telah sanggup mengorbankan kepentingan-kepentingan mereka yang telah sanggup berkongsi hak-hak mutlak mereka dengan pendatang-pendatang yang telah bermastautin di negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya masih ingat akan perjanjian yang dibuat, perjanjian dan persefahaman yang dibuat dan dipersetujui oleh ketiga-tiga kaum terbesar negara ini iaitu antara orang-orang Melayu, orang-orang Cina dan India semasa hendak mencapai kemerdekaan negara ini, di mana dalam perjanjian tersebut, antara lain, orang Melayu sanggup memberi kerakyatan kepada orang-orang pendatang, dengan syarat mereka yakni orang-orang Cina dan India mestilah mengakui hak-hak istimewa yang ada pada orang-orang Melayu sebagai bumiputera dan rakyat asal negara ini menerima agama Islam dan bahasa Melayu sebagai bahasa rasmi negara ini. Itulah, Tuan Yang di-Pertua, antara perkara-perkara besar yang telah dipersetujui dalam perjanjian antara tiga kaum terbesar, demi mencapai kemerdekaan negara. Ketiga-tiga kaum itu telah berikrar dan bersumpah setia mengakui untuk mematuhi perjanjian suci itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya timbulkan perkara perjanjian antara ketiga-tiga kaum ini bukanlah dengan niat hendak mengungkit-ungkit atau dengan tujuan supaya dikaji semula perjanjian tersebut. Saya timbulkan perkara tersebut kerana pihak DAP begitu ghairah dan beria-ia benar hendak mengkhianati perjanjian itu. Sebagai bukti asas tuduhan saya itu, mari kita semak kembali ucapan Yang Berhormat dari Kota Melaka. Saya bacakan, dengan izin:

"Dasar Ekonomi Baru sendirinya adalah menjadi sebab utama yang mencekek keyakinan". Digunakan perkataan "cekek", "pertumbuhan dan pelaburan swasta, sekiranya

Kerajaan mahu mewujudkan keadaan di mana sektor swasta akan beryakin untuk memainkan peranan utama menggerak pertumbuhan ekonomi di bawah Rancangan Malaysia Kelima, maka Kerajaan haruslah mengkaji sepenuhnya segala dasar-dasar pembinaan negara yang melemahkan keyakinan awam dalam keadilan dan kewibawaan Kerajaan dan mengambil langkah-langkah pembetulan yang harus mengandungi 4 prinsip yang berikut”:

Saya hendak baca dua prinsip sahaja, Tuan Yang di-Pertua.

“Yang pertama, jaminan jelas bahawa dasar kuota dan peratus Dasar Ekonomi Baru tidak akan dilanjutkannya dalam apa rupa dan bentuk jua selepas 1990”.

Dia tidak mau ada kuota. Tidak mahu ada hak istimewa orang Melayu.

“Yang kedua, komitmen bahawa selepas 1990, pembahagian rakyat Malaysia kepada bumiputera dan bukan bumiputera akan digugurkan. Jangan ada lagi bumiputera dan bukan bumiputera, digantikan dengan melayani semua warganegara sebagai rakyat Malaysia yang patut menerima keutamaan dalam bantuan Kerajaan berasaskan keperluan sosio-ekonomi mereka”.

Ertinya, tidak ada lagi hak istimewa kedudukan orang-orang Melayu, kuota dan sebagainya. Ini ucapan Yang Berhormat dari Kota Melaka. Diikuti oleh ucapan rakannya dari Sungai Besi, serupa juga bunyinya lebih kurang, saya baca sebahagian daripadanya, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua. Ucapan ini pada saya berupa menghasut dan fitnah, tidak ada asas sama sekali. Bunyinya begini:

“Walaupun negara kita telah mencapai kemerdekaan selama 28 tahun, tetapi hak-hak asasi rakyat

Malaysia keturunan Tionghoa telah dihakis tahun demi tahun khususnya dalam tempoh selepas Pilihanraya Umum 1982”.

Saya akan bantangkan perangkaan di mana cakap-cakap ini adalah palsu, bohong;

“Pihak kami dalam DAP menyokong perisytiharan tersebut dengan sepenuhnya. Kami menyedari bahawa perakuan-perakuan yang dikemukakan oleh perisytiharan itu adalah kehendak-kehendak masyarakat Tionghua sebenarnya. Maka saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengemukakan perakuan-perakuan tersebut di dalam Dewan yang mulia ini untuk menunjuk dan tindakan Kerajaan”. Ini DAP menyokong menghapuskan perkara-perkara ini. “Yang pertama, kami bercadang supaya mengkaji semula dasar Kerajaan yang membahagikan rakyat Malaysia kepada dua jenis kategori iaitu bumiputera dan bukan bumiputera”. Tidak mahu ada juga ini.

Tuan Yang di-Pertua, kalau saya tidak silap, Parlimen ini telah meluluskan satu Akta Hasutan. Kalau, dengan izin, saya baca, sebab ini dalam bahasa Inggeris.

“An Act to provide for the punishment of sedition”.

Saya hendak baca tentang 3 (1) (f) yang berbunyi, Tuan Yang di-Pertua, dengan izin:

“To question any matter, right, status, position, privilege, sovereignty or prerogative established or protected by the provision of Part III of the Federal Constitution or Article 152, 53 or 181 of the Federal Constitution”.

Ini ditegah, ditegah kita mengungkit-ungkit, kita cuba hendak menghapuskan, mencadang supaya

dihapuskan hak-hak istimewa orang Melayu ini. Saya hendak rujuk kepada Perlembagaan berdasarkan ucapan-ucapan dan cadangan daripada DAP. Ini Perlembagaan, Tuan Yang di-Pertua, dengan izin. Yang pertama saya hendak sebut Perkara 10 (4) dan sebelum itu saya tidak tahu sama ada ada tendency atau tidak, tentang ucapan-ucapan mereka ini sama ada kita boleh mengambil tindakan terhadap Akta Hasutan.

Saya bukan seorang peguam dan saya minta dalam Dewan yang mulia ini, pihak Peguam Negara meneliti, mengkaji cadangan hasutan yang telah dibuat oleh Parti DAP ini terutama oleh Ketuanya dari Kota Melaka dan dari Sungai Besi.

Tuan Yang di-Pertua, Perkara 10 (4) dalam Perlembagaan kita berbunyi begini:

“Pada mengenakan sekatan-sekatan demi kepentingan keselamatan Persekutuan atau mana-mana bahagiannya atau ketenteraman awam di Fasal 2 (a), Parlimen boleh meluluskan undang-undang melarang perbuatan mempersoal apa-apa perkara, hak, taraf, kedudukan, keistimewaan, kedaulatan atau hak kedaulatan yang ditetapkan atau diperlindung oleh peruntukan Bahagian III, Perkara 152, 153 atau 181 berhubung dengan apa-apa jua melainkan berhubung dengan pelaksanaannya sebagaimana yang dinyatakan dalam undang-undang itu”.

Sekarang saya hendak baca Perkara 153, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua. Tajuk Perkara 153 berbunyi begini:

“Perezapan kuota mengenai perkhidmatan, permit, dsb., untuk

orang Melayu dan bumiputera mana-mana negeri Borneo”—

- (1) Adalah menjadi tanggungjawab Yang di-Pertuan Agong memelihara kedudukan istimewa orang Melayu dan bumiputera mana-mana negeri Borneo dan kepentingan-kepentingan sah kaum-kaum lain mengikut peruntukan Perkara ini”.

Yang kedua, Perkara 153 (2):

“Walau apapun yang terkandung dalam Perlembagaan ini, tetapi tertakluk kepada peruntukan Perkara 40 dan peruntukan Perkara ini, Yang di-Pertuan Agong hendaklah menjalankan tugas-tugasnya di bawah Perlembagaan ini dan di bawah undang-undang persekutuan mengikut apa-apa cara sebagaimana yang perlu untuk memelihara kedudukan istimewa orang-orang Melayu—saya ulang—untuk memelihara kedudukan istimewa orang-orang Melayu dan bumiputera mana-mana Negeri Borneo dan juga untuk menentukan perezapan bagi orang-orang Melayu dan bumiputera mana-mana Negeri Borneo suatu kadar yang difikirkan patut oleh Yang di-Pertuan Agong mengenai jawatan dalam Perkhidmatan Awam (lain daripada perkhidmatan awam sesuatu Negeri) dan mengenai biasiswa, bantuan dan lain-lain keistimewaan pelajaran atau latihan yang seumpamanya atau lain-lain kemudahan khas yang diberi atau yang diadakan oleh Kerajaan Persekutuan dan suatu kadar yang difikirkan patut oleh Yang di-Pertuan Agong mengenai permit atau lesen, jika undang-undang Persekutuan menghendaki permit itu lesen bagi menjalankan apa-apa tred atau perniagaan, dan perezapan permit dan lesen itu

adalah tertakluk kepada peruntukan undang-undang itu dan Perkara ini”.

Perkara 153 (3) pun lebih kurang semacam itu, tak perlu saya bacakan.

Tuan Yang di-Pertua, dasar quota dan peratusan tertentu yang diperuntukkan kepada bumiputera dalam Dasar Ekonomi Baru itu tidak lari dan tidak terkeluar sedikit pun dari perjanjian-perjanjian asal yang telah dipersetujui oleh ketiga-ketiga kaum yang saya telah katakan itu.

Ianya diperuntukkan di bawah hak-hak keistimewaan orang Melayu dan bumiputera, sebagaimana yang saya bacakan Perkara 153 (4), juga terdapat dan dimaktubkan dalam Perlembagaan Negara kita iaitu Fasal 153 (1), (2) dan (3).

Tuan Yang di-Pertua, sekarang saya ingin mengemukakan pertanyaan kepada DAP, terutama kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan Sungai Besi—mereka tak ada dalam Dewan,—mengapa beliau beria-ia benar dan begitu ghairah hendak menghapuskan dasar qota dan peruntukan peratusan tertentu dalam Dasar Ekonomi Baru itu?

Adakah peruntukan fasal tersebut dalam Perlembagaan dan yang dilaksanakan di bawah Dasar Ekonomi Baru selama ini mengancam atau merampas hak-hak orang bukan Melayu?

Tuan Yang di-Pertua, marilah kita rujuk kepada perangkaan yang tercatat dalam Buku Rancangan Malaysia Kelima yang mengenai ekonomi. Saya cuma hendak merujuk kepada 4 tajuk yang saya fikir memadai untuk membuktikan bahawa hak-hak istimewa dan peruntukan-peruntukan tertentu yang diberikan kepada orang Melayu dan Bumiputera selama ini sedikit pun

tidak menjejaskan kepentingan kaum-kaum lain.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya merujuk kepada muka surat 116 Buku Rancangan Malaysia Kelima, Jadual 3 dan 4. Semenanjung Malaysia: Pendapatan isi rumah mengikut kumpulan ethnik 1979 dan 1984. Saya tak mahu ambil perangkaan tahun 1979, saya hendak bacakan tahun 1984, yang latest, yang kemaskini, yang up-to-date, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua.

Kedudukan pendapatan isi rumah bumiputera, mari kita tengok pada tahun 1984—purata \$380 sebulan, orang Cina \$678 sebulan, orang India \$494 sebulan.

Perangkaan ini dengan jelas dan terangnya menunjukkan bahawa tuduhan Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan juga tuduhan Ahli Yang Berhormat dari Sungai Besi yang mengatakan hak-hak orang bukan Bumiputera sudah terhakis—palsu semata-mata dan tuduhan yang mengatakan orang Melayu ini rakyat Kelas Satu, yang dibuat oleh DAP itu palsu. Dalam kenyataan perangkaan ini, Tuan Yang di-Pertua, orang Melayu jatuh rakyat Kelas Tiga—Kelas Tiga. Yang menjadi Kelas Pertama ialah orang Cina mendapat pendapatan \$678 sebulan, rakyat Kelas Dua orang India mendapat pendapatan \$494 dan rakyat Kelas Tiga ialah orang Melayu dan Bumiputera mendapat pendapatan \$384 sebulan.

Tuan Yang di-Pertua, inilah sikap dan kegiatan oleh parti DAP. Inilah pada pandangan saya, orang yang menjadi penghasut, orang yang sentiasa ekstremis, pelampau perkauman yang menyebabkan keadaan negara kita ini tidak stabil. Itulah sebab-sebabnya, orang yang beginilah yang mengatakan perkara yang tidak ada, mengada-adakan

perkara yang palsu dan tidak berdasarkan kepada kenyataan. Tuan Yang di-Pertua, itu yang pertama. Saya berjanji tadi, saya hendak rujuk kepada 4 perkara ekonomi yang tercatat dalam Buku Rancangan Malaysia Kelima.

Perkara kedua, muka surat 122 Jadual 3-7. Tuan Yang di-Pertua, tajuknya begini. Malaysia—Keahlian Kumpulan-kumpulan Ikhtisas, maksudnya profesional, yang Berdaftar Mengikut Kumpulan Ethnik (1980 dan 1984). Saya tak mahu baca tahun 1980, saya hendak ambil tahun 1984. Kita tengok berapa ramai profesional daripada orang Melayu dan Bumiputera dan berapa ramai daripada India dan Cina yang telah dikatakan merosot, yang dikatakan terhakis, Tuan Yang di-Pertua.

<i>Arkitek</i>	1984
Bumiputera	103
Cina	539
India	7
	649

Itu bumiputera lebih daripada Cina?

<i>Akauntan</i>	1984
Bumiputera	286
Cina	2,678
India	195
	3,159

<i>Jurutera</i>	1984
Bumiputera	3,500
Cina	9,294
India	752
	13,546

<i>Doktor gigi</i>	1984
Bumiputera	194
Cina	444
India	286
	924

<i>Doktor</i>	1984
Bumiputera	753
Cina	1,881
India	1,745
	4,379

Manakah yang dikatakan terhakis, mana dia, tolong bagi tahu saya—ini cakap orang utara, mana Ahli Yang Berhormat DAP, Kota Melaka dan Sungai Besi?

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: (Bangun).

Timbalan Yang di-Pertua: Ada Ahli Yang Berhormat minta jalan?

Tuan Shamsuri bin Md. Saleh: Tuan Yang di-Pertua, saya bagi.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang di-Pertua, di atas perkara-perkara yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Balek Pulau, adakah beliau sedar mungkin Ahli Yang Berhormat wakil Kota Melaka dan Ahli Yang Berhormat dari Sungai Besi itu tak baca apa yang Ahli Yang Berhormat baca itu. Adakah Ahli Yang Berhormat sedar?

Tuan Shamsuri bin Md. Saleh: Saya tidak fikir dia tidak baca, dia tidak baca buku yang begini nipis, sedangkan buku BMF yang berjilid 6,000 muka itu dia baca dalam 2 hari, dia "digest" semua sampai tidak tidur, berhari-hari dalam Dewan ini dia bangkit bab BMF. Saya tidak percaya apabila kata dia tidak baca buku ini.

Dia baca, tetapi dia sengaja tidak mahu ambil tahu dan tidak mahu faham dan sengaja hendak menyembunyikan perkara-perkara hak dan kenyataan-kenyataan yang ada. Saya sambung lagi, Tuan Yang di-Pertua:

Jurukur (Surveyor):

Orang Melayu dan Bumi-putera	237 orang
Orang Cina	369 orang
Orang India	39 orang

Peguam (Lawyer):

Orang Melayu dan Bumi-putera	272 orang
Orang Cina	826 orang
Orang India	557 orang (100% lebih daripada orang Melayu dan Bumi-putera)

Cukup setakat itu, Tuan Yang di-Pertua. Apa yang saya rujuk ini untuk membuktikan tentang palsunya, tentang bohongnya, tentang tidak betulnya, tentang tidak berasasnya kenyataan-kenyataan yang telah dibuat oleh Parti Pembangkang, khususnya Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan Sungai Besi.

Rujukan yang ketiga, Tuan Yang di-Pertua, di muka surat 127, dalam Jadual 3-9, bertajuk:

“Malaysia: Hakmilik Modal Saham (Pada Nilai Par) Syarikat-syarikat Berhad, 1982”, adalah tersebut bahawa Bumiputera perseorangan dan agensi amanah hanya memiliki \$7,597.3 juta atau 15.6%.

Mari kita tengok rakyat Malaysia yang lain, iaitu yang terdiri daripada orang Cina, India dan lain-lain, mereka ini memiliki \$24,306.2 juta iaitu bersamaan dengan 49.7%—daripada ekonomi negara ini, menguasai 49.7% atau hampir 50%. Mana dia yang kata hakis? Sekali lagi

saya nyatakan bohong, tidak berasas cakap-cakap yang dibawa oleh DAP.

Akhirnya Tuan Yang di-Pertua, muka surat 132, Jadual 3-11 adalah tersebut di bawah tajuk Malaysia: Hakmilik dalam Sektor Perdagangan dan Industri Perkhidmatan Terpilih Mengikut Kumpulan Ethnik, 1971 dan 1981:

Sektor Jual Borong, iaitu orang-orang yang jual dengan banyak-banyak (wholesalers):

Orang Bumiputera	168 lesen
Orang Cina	5,239 lesen
Orang India	264 lesen (lebih daripada orang Melayu juga)

Jual Runcit:

Orang Bumiputera	3,311 lesen
Orang Cina	18,957 lesen
Orang India	2,142 lesen

Yang tersebut di atas ialah berkenaan dengan tahun 1971.

Sekarang saya hendak baca angka-angka bagi tahun 1981, Tuan Yang di-Pertua, yang latest, yang ada dalam sini.

Jual Borong:

Orang Bumiputera	1,620 orang
Orang Cina	16,090 ..
Orang India	521 ..

Jual Runcit:

Orang Bumiputera	32,800 orang
Orang Cina	55,417 orang
Orang India	5,877 orang

Pengusaha Pengangkutan Jalan:

Orang Bumiputera	6,057 orang
Orang Cina	2,978 orang
Orang India	263 orang

Syarikat Perkapalan:

Orang Bumiputera	17 orang
Orang Cina	174 orang (1,000% lebih daripada orang bumiputera)

Agensi Pelancongan dan Pengembaraan:

Persidangan PATA mereka buat duit banyak, mari kita tengok:

Orang Bumiputera	..	155 orang
Orang Cina		304 ..
Orang India		33 ..

Hotel dan Tempat Penginapan lain:

Orang Bumiputera	..	46 orang
Orang Cina		769 ..
Orang India		3 ..

Tuan Yang di-Pertua, banyak lagi, kalau saya hendak baca kesemuanya menunjukkan bahawa orang bumiputera dan Melayu ini jatuh sebagai rakyat kelas tiga. Ini adalah bukti, bukan saya cakap bohong seperti DAP dan Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan Sungei Besi.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua, berdasarkan perangkaan-perangkaan yang tertera dalam Buku Rancangan Malaysia Kelima yang telah saya nyatakan tadi, maka ianya dengan terang dan jelas sekali membuktikan bahawa dasar kuota dan peratus-peratus tertentu yang diperuntukkan kepada orang Melayu dan bumiputera lain di bawah Dasar Ekonomi Baru sedikit pun—sedikit pun, saya ulang—tidak menjejaskan hak-hak dan kepentingan sah kaum-kaum lain. Sebaliknya dasar kuota dan peratus-peratus tertentu yang diungkit-ungkit oleh DAP untuk dihapuskan itu yang memberi kuota tertentu kepada orang Melayu dan bumiputera itu gagal—saya katakan gagal—meningkatkan taraf ekonomi orang Melayu dan bumiputera kepada satu tahap yang memuaskan.

Tuan Yang di-Pertua, sekali lagi saya kemukakan soalan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kota

Melaka dan Sungei Besi serta juga DAP—Presidennya ada di sini—mengapa mereka begitu takut sehingga mendorong mereka hendak menghapuskan hak istimewa orang Melayu dan bumiputera? Mengapa dan kenapa? Tidak cukupkah segala harta dan kekayaan yang dimiliki oleh orang-orang bukan Melayu seperti yang saya bacakan tadi? Tak cukupkah, tak memadaikah? Tidak cukupkah hak politik yang mereka nikmati sekarang jadi Menteri, jadi Ketua Menteri, jadi Ketua Pembangkang? Tidak cukupkah? Tidak memadaikah kesenangan, kekayaan, kemewahan yang mereka mempunyai dewasa ini? Apakah sesaga emas dan sekangkang kera tanah yang dimiliki oleh orang Melayu dan bumiputera itu pun hendak dirampas juga? Dan setelah mereka rampas baru puas hati konon!

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita teliti sejarah negara ini sejak kita mencapai kemerdekaan hingga sekarang, tidak ada siapa, saya katakan, yang boleh menafikan bahawa orang Melayu dan bumiputeralah yang telah memberi sumbangan dan pengorbanan besar sehingga negara Malaysia berjaya mencapai kemajuan yang begitu gilang-gemilang dalam serba bidang, pembangunan ekonomi, sosial dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, percayalah bahawa tidak ada bangsa lain di dunia ini selain dari orang Melayu dan Bumiputera yang sanggup berkongsi hak kerakyatan, kenegaraan dan politik dengan bangsa-bangsa lain. Kalau Pembangkang ini balik ke Negeri China, kalau dia balik, 24 jam dia akan dihalau.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka memberitahu DAP, sebagai manusia biasa orang Melayu memiliki sifat-sifat terpuji dan juga sifat keji. Ada pun sifat-sifat terpuji orang Melayu dan

Bumiputera itu lemah lembut; terlalu pemurah dengan tetamu; terlalu bertolak ansur sehingga menjadi papa kedana di negeri sendiri serta terlalu sabar.

Tuan Yang di-Pertua, contoh-contoh murah hari dan bertolak ansurnya orang-orang Melayu dan Bumiputera itu dapat dilihat dalam pemerintahan negara ini. Ramai orang yang bukan Bumiputera menjawat jawatan Menteri, menjawat jawatan Ketua Menteri dan menjawat jawatan-jawatan tinggi dalam pentadbiran Kerajaan, menjawat jawatan-jawatan diplomat di luar negeri. Sila nafikan. Saya cabar DAP sila nafikan apa yang saya katakan ini.

Jika orang Melayu dan Bumiputera negeri ini bersifat tamak dan gelojoh mereka boleh memerintah negara ini tanpa berkongsi hak politik dengan kaum lain.

Mari kita lihat kedudukan Ahli-ahli Parlimen yang ada sekarang yang hendak menunjukkan bahawa orang Melayu dan Bumiputera tidak payah berkongsi dengan orang bukan Melayu boleh perintah negara ini:

<i>Parti</i>	<i>Bilangan Ahli</i>
UMNO	70
MCA	22
MIC	3
GERAKAN	5
PBB	8
PBDS	6
SUPP	5
BERJAYA	9
SNAP	2
PAS	1
DAP	10
PSD	1
HAMIM	3

<i>Parti</i>	<i>Bilangan Ahli</i>
DMIP	1
PBS	4
BERSEPADU ..	1
UNSO	1
BEBAS	2
JUMLAH ..	154

Saya sudah kaji dan teliti jumlah orang-orang Melayu yang menjadi Ahli Dewan Rakyat dan bilangan Bumiputera lebih daripada 100 orang. Angka itu cukup dan memadai untuk memerintah negara ini tanpa berkongsi dengan orang bukan Melayu. Tetapi, Tuan Yang di-Pertua, seperti yang telah saya nyatakan bahawa orang Melayu bukan tamak, bukan gelojoh dan Bumiputera negeri ini memang baik hati, pemurah, sabar dan sentiasa bertolak ansur.

Di Negeri Pulau Pinang, Tuan Yang di-Pertua, negeri saya; kedudukan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri berjumlah 27:

<i>Parti</i>	<i>Bilangan Kerusi</i>
UMNO	10
GERAKAN	8
MCA	6
MIC	1
DAP	2
JUMLAH ..	27

Walaupun UMNO ada 10 kerusi, tetapi Ketua Menteri diberi kepada orang bukan Melayu.

Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menarik perhatian Dewan ini terutama kepada Ahli-ahli DAP bukalah mata, jangan diungkit-ungkit.

Orang Melayu pantang disentuh hati kecilnya.

Tuan Yang di-Pertua, sifat-sifat terpuji orang Melayu dan Bumiputera ini akan hilang sekelip mata—akan hilang sekelip mata dan akan diganti dengan sifat keji. Adapun sifat keji orang Melayu dan Bumiputera itu sangat anih dan yunik. Tidak ada bangsa lain di dunia ini yang memiliki sifat tersebut. Sifat itu ialah “amok”—suka mengamuk.

Perkataan “amok” ini digunakan dalam kamus Inggeris. Tidak ada perkataan “amok” dalam dunia dalam bahasa lain sampai kamus Inggeris terpaksa gunakan perkataan “amok”. Ini, Tuan Yang di-Pertua, menunjukkan bahawa sifat ini tidak ada pada orang lain selain daripada orang Melayu dan Bumiputera.

Tuan Yang di-Pertua, bila orang Melayu mengamuk, dia tidak terhenti setakat itu sahaja bukan dia setakat mengamuk, “wahai Ahli-ahli DAP”. “Amok” itu akan disusuli oleh satu lagi falsafah hidup orang Melayu yang berbentuk Simpulan Bahasa yang bunyinya begini:

“Biar putih tulang, jangan putih mata”.

Ertinya, wahai Ahli-ahli DAP, “biar mati berkalang tanah daripada hidup bercerminkan bangkai”. Atau, ertinya yang lebih jelas, orang Melayu dan orang Bumiputera sanggup mati daripada hidup untuk melihat hak-hak kepunyaan dan kesayangan mereka dirampas oleh orang lain.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, saya minta berjaga-jaga sedikit perkataan-perkataan itu kerana barangkali akan tersentuh kepada perkara-perkara yang menghasut. Jadi saya mintalah berjaga-jaga.

Tuan Shamsuri bin Md. Saleh: Saya ucapkan terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, dan saya minta maaf. Apa yang saya cakap ini adalah tindak balas daripada cakap-cakap yang dikeluarkan oleh parti DAP. Saya minta maaf.

Tuan Yang di-Pertua, kejadian peristiwa 13hb Mei, 1969 yang menjadi titik hitam dalam sejarah negara kita ini adalah satu contoh dan pengajaran yang sangat baik yang patut dikaji dan dibaca berulang-ulang kali oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan Sungai Besi juga Ahli-ahli DAP, kecuali Ahli dari Kuala Lumpur Bandar. Orang Melayu tidak akan mengamuk selagi hati kecil mereka tidak tersentuh.

Tuan Yang di-Pertua, orang Melayu tidak akan mengamuk selagi kaum-kaum lain menghormati hak-hak mereka yang sudah dipersetujui bersama. Orang Melayu tidak akan mengamuk selagi kaum-kaum lain menghargai pengorbanan-pengorbanan yang telah mereka berikan demi untuk keamanan, kemakmuran negara ini yang mereka cintai.

Orang Melayu tidak akan mengamuk selagi agama Islam tidak diganggu-gugat kedudukannya.

Tuan Yang di-Pertua, pada hemat saya, tujuan DAP khususnya Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan Sungai Besi yang membawa usul untuk menghapuskan hak-hak Melayu dan Bumiputera itu adalah semata-mata kerana timbulnya dari sifat-sifat gelojoh, tamak yang sentiasa bersarang dalam hati perut mereka. Kepada mereka kedua ini, saya suka memberi ingatan dan amaran, Tuan Yang di-Pertua, tetapi peringatan dan

amaran saya ini berbentuk pantun, bunyinya demikian:

“Dalam semak ada duri,
Ayam kuning buat sarang,
Orang tamak selalu rugi,
Macam anjing dengan bayang-
bayang”.

Ceritanya saya baca buku sudah lama. Ceritanya, Tuan Yang di-Pertua, ada seekor anjing lapar. Sudah berhari-hari tidak makan, berjalan-jalan tiba-tiba terjumalah seketul tulang. Dia pun gonggong tulang tadi dibawa lari melintasi satu titi atau jambatan. Di tengah jambatan itu dia pun menjenguk ke dalam air. Dia nampak ada seekor anjing lain yang gonggong tulang juga. Maka timbullah sifat tamak, gelojoh macam Ahli DAP tadi ini. Dia kalau boleh hendak rebut tulang yang lagi satu yang ada pada anjing yang mana dia tidak tahu bahawa itu adalah bayang-bayang dia sendiri. Dia buka mulut nak rebut, tulang yang dalam mulutnya pun jatuh. Itulah saya beri pantun kepada Ahli-ahli DAP tadi. Yang saya katakan:

“Dalam semak ada duri,
Ayam kuning buat sarang,
Orang tamak selalu rugi,
Macam anjing dengan bayang-
bayang”.

Saya katakan mereka berdua itu tamak, kerana walaupun kedudukan orang-orang bukan bumiputera di negara ini lebih baik dari orang-orang Melayu dan Bumiputera lain seperti yang telah saya rujukan dalam buku Rancangan Malaysia Kelima tadi, tetapi mereka masih tidak puas hati, kalau boleh mereka ingin merampas segala-gala yang dipunyai oleh orang Melayu dan bumiputera. Biar orang Melayu papa kedana dalam negeri ini, barulah puas hati mereka. Saya suka mengingatkan mereka, janganlah bertindak sampai ke satu tahap, seperti kata pepatah Melayu, ‘yang

dikejar tidak dapat yang dikendong berciciran”.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan perkara ini, saya suka mengambil kesempatan mengingatkan kepada Kerajaan supaya Dasar Ekonomi Baru yang matlamat-matlamatnya belum dicapai sepenuhnya mestilah dijalankan sehingga mencapai matlamat-matlamat itu. Pembasmian kemiskinan belum lagi selesai, penyusunan semula masyarakat supaya tidak ada pengenalan kaum dari segi pekerjaan dan tempat tinggal belum lagi selesai. Kalau kita melawat dari Johor Bahru sampai ke Perlis, kita lihat di bandar-bandar tiada muka lain yang kita nampak, cuma muka orang bukan bumiputera yang berniaga. Ini hakikat, ini kenyataan, inilah yang hendak diubah oleh Dasar Ekonomi Baru. Sampai ke hari ini belum berjaya, macam mana hendak suruh berhenti pada tahun 1990? Kalau kita tidak sambung Dasar Ekonomi Baru pada tahun 1990, saya yakin orang Melayu dan bumiputera tidak akan berpuashati dan ini akan menjejaskan keadaan kestabilan negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya akhiri ucapan saya ini, dengan memohon ke hadrat Allah s.w.t. semoga dilindungiNya negara Malaysia yang tercinta ini dari segala bala bencana serta dilimpahkanNya kemakmuran, keamanan dan kejayaan untuk dinikmati bersama termasuk ahli-ahli daripada DAP.

Sekian, saya ucapkan terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Matang.

5.23 ptg.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid (Matang): Bismillahir-rahmanir-rahim. Saya mengucapkan

setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih kerana diberi peluang kepada saya untuk membahaskan di atas Usul yang telah dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengenai Rancangan Malaysia Kelima yang mana telah dihurai dan diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di Dewan yang mulia pada hari Jumaat bersamaan 21hb Mac, 1986 minggu lalu.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa begitu kaget di atas segala saranan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang mana banyak menyentuh masalah-masalah yang berkaitan dengan Dasar Ekonomi Baru, Perpaduan Negara, mengekalkan keamanan dan keselamatan bagi menumpukan dasar-dasar serta program-program untuk mengekalkan perkembangan sosio-ekonomi serta menjamin keutuhan serta kestabilan ekonomi negara ini dalam jangka panjang dalam langkah-langkah tertentu untuk membasmi kemiskinan rakyat serta menyusun semula masyarakat Malaysia yang berbilang kaum dan berbilang agama atau yang dikatakan masyarakat majmuk.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah ekonomi negara Malaysia yang mana sekarang kita sedar bahawa ekonomi negara kita sedang meleset. Dalam masalah kemelesetan ekonomi ini, bukan di Malaysia sahaja, bahkan terlibat juga di seluruh dunia. Bahkan negara-negara yang kaya seperti Amerika Syarikat, Jepun dan lain-lain lagi sedang menghadapi dalam masalah-masalah ini. Cuma yang menjadi persoalannya ialah sama ada kita rakyat Malaysia sanggup menghadapi cabaran kemelesetan ini. Juga saya menyeru kepada semua lapisan rakyat dan juga kepada Kerajaan, dalam keadaan kemelesetan ekonomi negara kita ini, Kerajaan dan juga rakyat haruslah meneliti dan mengkaji bagi

mengatasinya walaupun kita sedar bahawa Kerajaan sedang berusaha bersungguh-sungguh bagi mengatasinya dalam masalah kemelesetan ekonomi ini.

Tuan Yang di-Pertua, di sini negara Malaysia yang mana Allah s.w.t. menjadikan negara ini satu negara yang mana segala nikmat-nikmat yang diberi di atas kesuburan negara ini, saya rasa negara kita Malaysia adalah sebuah daripada negara yang begitu kaya dalam segi pengeluaran hasil buminya, kaya dalam segi pengeluaran minyaknya dan bermacam-macam lagi dan juga kaya di segi iklimnya, dengan izin, yang mana kita adalah sebuah negara yang di sekelilingnya, tanahnya yang subur. Saya berterima kasih di atas dasar Kerajaan supaya mengutamakan dalam bahagian industri-industri berat. Tetapi dalam keadaan yang mana negara kita adalah sebuah negara yang subur, saya ingin menekankan agar pihak Kerajaan khasnya Kementerian Pertanian menumpukan kepada pertanian yang mana Kerajaan sedang mengadakan satu dasar yang dinamakan Dasar Pertanian Negara.

Dewasa ini dalam masalah pertanian, walaupun Kerajaan menekankan dalam sektor pertanian tetapi di segi sambutan di pihak rakyat kurang mendapat sambutan yang menggalakkan. Ini memandangkan ramai daripada rakyat-rakyat kita khasnya belia-belia ataupun pemuda-pemuda ketika ini begitu kurang menerima seruan Kerajaan ini. Ini disebabkan minat mereka kepada pertanian begitu kurang sekali. Mungkin belia-belia kita dewasa ini tidak mahu mengubah sikap mereka yang mengutamakan makan gaji daripada bertani ataupun mungkin kalau mereka ini meminati pertanian, tetapi belia-belia ini tidak mempunyai tapak tanah untuk bertani dan kalau ada sekalipun bagi mereka ini pula, kalau bercucuktanam pun, apabila

mengeluarkan hasil, di segi pasaran pula yang menjadi satu masalah kepada mereka.

Contohnya, Tuan Yang di-Pertua, semasa Kerajaan melancarkan projek Bumi Hijau beberapa tahun yang lampau, ramai daripada belia-belia khasnya persatuan-persatuan belia dan orang ramai yang melancarkan usaha mereka telah mengambil tindakan dengan bersungguh-sungguh yang mana hasilnya begitu banyak tetapi malangnya bagi mereka tiada pula mendapat pasaran walaupun pihak FAMA telah berkali-kali membantu mengatasinya di segi pasaran tetapi banyak manakah yang FAMA sanggup memasarkan bahan-bahan pengeluaran dari hasil kaum-kaum tani tadi. Akhirnya kaum-kaum tani ataupun belia-belia tadi meninggalkan profesion mereka sebagai kaum tani dan ramai di antara mereka berhijrah ke bandar-bandar besar untuk mencari pekerjaan lain seperti makan gaji dan adalah segelintir daripada mereka ini pula yang menyahut seruan Kerajaan supaya memasuki bidang-bidang perniagaan, sama ada secara kecil-kecilan ataupun secara besar-besaran. Tuan Yang di-Pertua, ini pun terpulang kepada keadaan mereka yang benar-benar menghayati di bidang-bidang perniagaan yang mereka akan tempohi. Oleh kerana mereka ini akan menempohi berbagai-bagai cabaran, sama ada daripada pihak yang bertanggungjawab atau di sebaliknya.

Di sini, saya ingin memberi satu contoh di tempat saya di bandar Taiping dalam negeri Perak, untuk pengetahuan Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan yang mana Majlis-majlis Perbandaran, Majlis-majlis Daerah, Majlis-majlis Tempatan adalah di bawah kelolaan Kementerian berkenaan. Oleh itu di sini ingin saya menekankan beberapa

masalah-masalah yang ditimbulkan oleh peniaga-peniaga kecil, khasnya peniaga-peniaga kaum bumiputera.

Sebagaimana yang saya terangkan tadi, pemimpin-pemimpin Kerajaan selalu menyeru supaya semua rakyat ataupun rakyat bumiputera khasnya, agar menyertai dalam bidang-bidang perniagaan, sama ada perniagaan kecil atau besar, dan ramai daripada golongan bumiputera telah dan akan menyahut seruan Kerajaan. Tetapi apa yang mendukacitakan ialah peniaga-peniaga bumiputera, khasnya peniaga-peniaga kecil, mereka ini ramai daripadanya menjadi mangsa pula kepada pegawai-pegawai dalam Majlis-majlis Perbandaran ataupun daripada pihak-pihak Pejabat Tanah.

Mereka ini selalunya menjadi buruan kepada Pegawai-pegawai Penguatkuasa dan juga Pegawai-pegawai Kesihatan yang mengambil tindakan terhadap peniaga-peniaga kecil ini. Walhalnya, Tuan Yang di-Pertua, ini saya ingin beritahu, misalnya di tempat saya di Taiping, ramai daripada peniaga-peniaga bumiputera yang berkehendakkan berniaga, walhalnya kalau kita lihat di bandar Taiping itu pada satu ketika tidak ada langsung peniaga-peniaga bumiputera berkecimpung untuk berniaga di bandar Taiping yang mana peniaga-peniaganya boleh dikatakan 98% adalah terdiri daripada orang-orang Tionghua. Tetapi malang sekali, apabila kaum bumiputera ini menyahut seruan Kerajaan ataupun menyahut seruan pemimpin-pemimpin mereka, pemimpin-pemimpin Kerajaan khasnya, maka mereka telah membuat permohonan melalui Pejabat Tanah, melalui Pejabat Perbandaran, Pejabat Kesihatan untuk menyelesaikan dalam masalah ini, tetapi mereka ini ditolak dengan bermacam-macam persoalan. Kalau hendak kira saya boleh tunjuk, saya boleh beri contoh, ramai peniaga-peniaga bumiputera yang cukup

dengan syarat-syaratnya tetapi ditolak. Yang menghairankan saya ialah pegawai-pegawai ini terdiri daripada kaum bumiputera sendiri. Inilah yang dikatakan sebagai kata pepatah orang-orang tua: Pokok itu ditebang bukan kerana mata kapak, tetapi hulu yang berasal daripada kayu.

Inilah saya menyeru sungguh-sungguh kepada sesiapa sekalipun, sama ada pegawai itu bumiputera ataupun bukan bumiputera, supaya benar-benar memberi pertimbangan yang sewajarnya agar pihak peniaga-peniaga bumiputera yang mahu menyahut seruan pemerintah, mengapa pula yang mereka ini menghalang atau kita kata sebagai petualang. Ini berlaku di tempat saya. Saya pun tidak faham mengapa perkara ini berlaku, tetapi kalau ada saya—bercakap bukan sikap perkauman, tetapi saya menerangkan perkara yang benar, Tuan Yang di-Pertua—kalaulah ada peniaga-peniaga yang bukan bumiputera khasnya orang Tionghua, senang sahaja boleh berniaga. Kalau hendak ikut syarat, tidak ikut syarat, secara haram, tetapi mengapa mereka boleh berniaga?

Jadi dengan sebab itulah saya menyeru kepada Kerajaan melalui dalam Dewan yang mulia ini, saya minta kepada pihak-pihak yang berwajib, pihak-pihak yang bertanggungjawab supaya membuat kajian dan memberi kebenaran kepada peniaga-peniaga ini untuk berniaga, sama ada secara kecil-kecilan atau secara besar-besaran. Katalah kalau peniaga bumiputera memohon tapak tanah Kerajaan untuk dijadikan tapak gerai perniagaan, permohonan ini ditolak dengan berbagai-bagai alasan. Tuan Yang di-Pertua, saya bercakap ini bukanlah dusta tetapi satu kenyataan. Kalau pihak yang berkenaan mahu buktikan, saya sanggup bawa perkara ini dan

pergi sama-sama untuk menyiasat perkara ini, insya Allah.

Tuan Yang di-Pertua, saya berterima kasih di atas saranan dan hasrat Kerajaan untuk menjadikan negara ini sebagai sebuah negara industri ataupun industri berat dan juga industri ringan. Dalam masalah ini, Tuan Yang di-Pertua, saya minta pihak Kerajaan hendaklah lebih banyak lagi menghantar belia-belia kita untuk mempelajari ilmu perindustrian ini dan juga dalam masalah menghantar belia-belia ini, saya berharap yang mana pada ketika ini begitu ramai sekali, sama ada belia-belia ataupun beliawanis-beliawanis kita yang berkelulusan SPM, yang berkelulusan SRP/LCE, bahkan ada juga yang berkelulusan STP yang masih begitu ramai sekali, tidak mempunyai sebarang pekerjaan.

Apa akan terjadi kepada mereka ini? Pertambahan penduduk bertambah ramai. Kalau kita lihat kepada murid-murid kita, bagi diri saya kadang-kadang saya melihat beribu-ribu penuntut kita balik daripada sekolah atau pergi ke sekolah, maka terlintaslah di hati: ke manakah murid-murid kita ini akan pergi apabila mereka tamat pengajian mereka nanti ataupun yang tidak tamat kerana dalam keadaan sekarang tiba pula kemelesetan ekonomi. Jadi, di manakah mereka ini kita akan letak? Sanggupkah kita melihat anak bangsa kita yang berkelahiran di merata-rata. Inilah yang menjadi satu persoalan yang terfikir kepada tiap-tiap pemimpin.

Dalam masalah ini, Tuan Yang di-Pertua, saya minta kepada Kerajaan, menyeru kepada Kerajaan, belia-belia ini, Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan khasnya, pusat-pusat latihan belia ini yang kita tahu cuma ada beberapa buah sahaja, di Pertak dan juga satu lagi saya lupa namanya; ada dua, tiga tempat, ini tidak mencukupi.

Saya berharap kepada Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan supaya seperti kata Setiausaha Parlimen, Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan telah menyatakan bahawa hasrat Kerajaan memanglah tinggi, tetapi apakan daya, hajat tak sampai kerana fulusnya tak ada. Tetapi walau bagaimanapun, kalau kita benar-benar di segi Kerajaan, apa salahnya pihak Kerajaan meminta kerjasama daripada pihak-pihak swasta yang mempunyai syarikat yang besar-besar, yang kaya-kaya agar mereka ini memberi sumbangan kepada pihak Kementerian bagi mengatasi supaya dapat kita mengadakan beberapa projek-projek tertentu bagi melatihkan belia-belie ataupun beliawanis-beliawanis kita ini. Dalam masalah kita menghantar belia-belie kita untuk mempelajari dalam ilmu perindustrian pula, sebagaimana kita sekarang ini, Look East Policy, dengan izin, ataupun Pandang ke Timur, bukan setakat Jepun dengan Korea sahaja, bahkan kalau dapat, kalau kita mampu, kita hantar belia-belie kita ini walau ke mana-mana sekalipun, tolak negeri komunis sahajalah; sama ada kita hantar ke Eropah, ke Amerika atau di mana-mana sekalipun, asalkan yang perlunya ialah kita berkehendakkan ilmu pengetahuannya.

Berbalik kepada kenyataan yang dibuat oleh Ketua Pembangkang iaitu Wakil dari Kota Melaka, tetapi sayang beliau tak ada di sini, berhubung dengan masalah perlantikan seorang Islam menjadi Guru Besar Sekolah Menengah Convent Kota, Taiping yang akan bermula pada 1-4-1986. Wakil dari Kota Melaka itu seolah-olah semuanya tahu dalam masalah di Taiping. Apa yang saya tahu minggu sudah sahaja Ketua Pembangkang itu pergi sekejap ke Taiping, memberi satu ceramah dalam sebuah dewan Kwan Tong. Adalah dapat laporan daripada pihak-pihak yang tidak

bertanggungjawab mengenai cerita ini, beliau pun bawa ke Parlimen ini.

Selalu kita ini menerangkan kepada sesiapa sekalipun dalam masalah ini kalau kita hendak tahu jangan tanya satu pihak sahaja, orang tua-tua berkata: kalau hendak tahu baik seseorang itu tanya kawan dia, kalau hendak tahu buruk, tanya lawannya. Ini tanya yang buruk sahaja, tak hendak tanya yang baik. Tanyalah wakil Matang yang baik ini. Itu jadi persoalannya. Mengapa perkara ini jadi begini?

Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa Ketua Pembangkang telah membuat lawatan ke Taiping. Jadi, lawatan pun tak sampai dua hari, pergi sehari dia sudah dapat, dia rasa berangan-angan hendak bawa ke dalam Parlimen. Rupanya kelmarin dia bawa dan terangkan masalah ini.

Saya sendiri telah mendapat laporan daripada orang-orang Taiping dan sama ada Ketua Pembangkang sedar atau tidak, ada juga wakil Pembangkang—DAP, orang-orang DAP yang bersahabat dengan saya memberitahu saya balik apa yang Wakil Kota Melaka bercakap di Kwan Tong. Jadi, rahsia-rahsia dia ke mana? Tak usahlah. Jadi, saya ini ada juga spy DAP ini. Itulah dia. Saya bersyukur ke hadrat Allah.

Sebenarnya orang-orang yang dalam DAP ini pun bukan semuanya jahat, ada juga yang baik iaitu orang DAP dalam kawasan saya.

Semasa lawatan itu, Yang Berhormat Ketua Pembangkang tadi ada beberapa orang DAP dan juga beberapa orang guru sama ada daripada Sekolah Menengah Convent sendiri yang bukan beragama Islam telah memberitahu atau memberi laporan kepada pihak DAP berhubung dengan masalah ini, tetapi

Wakil Kota Melaka itu tahukah perkara-perkara yang sebenarnya berlaku?

Ada beberapa orang guru termasuk pengetuanya sendiri yang mana anak saya sendiri, ada tiga orang mengaji di Sekolah Menengah Convent, bahkan anak-anak orang lain sendiri melaporkan kepada saya perkara-perkara berhubung dengan masalah beberapa orang guru di Sekolah Menengah Convent yang mana mereka ini anti Melayu. Jadi, Ketua Pembangkang pun memang anti Melayu, beliau tak suka kepada adanya seorang Muslim yang menjadi pengetua di Sekolah Menengah Convent. Dia takut pula murid-murid di situ jadi Islam pula? Islam, pemimpin kita jadi pentadbir, bukan ertinya kita hendak mengislamkan orang bukan Islam kerana Muhammad pernah bersabda dalam Islam begitu luas.

Dalam Islam Muhammad pernah bersabda: agama kamu, agama kamu; agama aku, agama aku, tetapi kita tidak boleh memperkecil-kecil, mempersenda-sendakan sesama agama. Jangan kamu mempersenda-sendakan. Kalau kamu mempersenda-sendakan dalam masalah agama Islam, baru masa itulah kita hendak bersabil atau hendak berjihat. Tetapi bukan macam PAS kerana parti sudah hendak berjihat. Orang Islam yang sudah Islam pun dikata kafir. Itu saya memberi ingat kepada orang-orang yang bukan Islam. Orang-orang Islam dalam UMNO sanggup mereka kata kafir, tambah-tambah kepada kamu-kamu yang bukan beragama Islam. Islam, sudah UMNO ini halal bagi mereka. Kalau darah UMNO dibunuh pun dikata halal, tambah bukan Islam. Dia hendak pujuk rayu supaya sokong dia. Jaga baik-baik, silap langkah orang-orang yang bukan Islam ini, orang Islam sanggup dibunuh, orang bukan Islam dilumat-lumat dan dihancur-hancurkannya. Itu saya

memberi ingat betul-betul kepada orang yang bukan Islam, jangan terpengaruh kepada dakyah-dakyah daripada parti PAS. Tetapi bila tanya depa: hai, dak.

Tuan Yang di-Pertua, berbalik kepada Ketua Pembangkang, DAP, tadi yang mempersoalkan masalah seorang yang beragama Islam yang menjadi pengetua di sekolah itu. Ini masalah pentadbiran. Jadi, dengan adanya seorang Islam di situ bukanlah bererti semua murid-murid mesti masuk Islam. Saya masih ingat semasa saya menuntut di sekolah dahulu, Guru Besar saya orang Kristian, Mr D. H. Christy, Mr Michael Kingdale, orang Scotland, Kristian belaka, dan beberapa orang lagi, seperti Malcolm Ski, kemudian Long Heng Hua di Sekolah King Edward dahulu, tetapi kami tidak jadi Kristian, teguh dengan keimanan kami sebagai seorang Muslim. Begitulah juga. Ini cuma perasaan datang daripada hati yang kotor, dengki, tidak boleh tengok ada orang Islam, orang Melayu yang hendak naik sedikit sudah hendak "dilepuk". Inilah sikap yang kotor. Kalau sayalah agaknya jadi pemimpin, tidak tahulah, kalau orang yang macam ini sebagaimana yang disarankan oleh Wakil dari Balik Pulau tadi memang, tidak ada satu negara pun dalam dunia ini yang boleh hidup seperti di Malaysia ini, begitu aman berbilang kaum, hendak cari makan, hendak kaya, kayalah kamu. Tetapi cuma kami orang Melayu yang sudah beratus tahun dijajah oleh penjajah, sejak daripada tahun 1511 sampai tahun 1957 baru merdeka, berapa ratus tahun—400 tahun lebih.

Semasa zaman British dahulu, zaman penjajah dahulu apa mereka katakan orang-orang Melayu. Orang-orang Melayu tidak usahlah belajar di sekolah Inggeris, tidak usah—nanti besok kamu semua jadi Kristian, itu satu propaganda mereka. Kemudian

orang Melayu duduklah di kampung-kampung buat sawah sedikit, dua, tiga ekar, buat kebun getah sedikit, berhuma dan lain-lain lagi.

Kalau ada masalah melombong beri mereka kerja, orang Melayu ini pun betul, bawalah orang, sepatutnya orang Tionghua berterima kasih kerana orang Melayu sebagai peribumi, orang asal negeri ini kita tidak menghalang pun, tetapi tidak tahulah kalau orang Melayu pergi duduk di Negeri China, saya tidak tahulah, saya rasa dia lumat—habis, kalah keadaan ataupun duduk di negeri lain. Begitu juga orang India patut berterima kasih kepada orang Melayu. Orang Cina pun patut berterima kasih kerana dapat hidup senang lenang sampai jadi kaya raya, bangunannya besar-besar—siapa punya, mana ada—berapa buah sahaja seperti Ibrahim—Promet, Bangunan UMNO—berapa buah sahaja bangunan orang Melayu, baru hendak naik itu pun sudah rasa iri hati. Buangkan sikap itu, kikiskan kerana kami ini orang Melayu, orang Islam baik—tetapi baik orang Melayu ini ada batasannya, jangan sampai hendak “kelepuh” kepala—hendak “hempuk” kepala—ada batasannya.

Itulah saya mengingatkan kepada pemimpin-pemimpin Pembangkang dan kepada sesiapa sekali pun yang anti kepada perkara itu—kikiskan. Selain daripada itu juga Wakil Kota Melaka tidak mendapat laporan dalam masalah ini, mungkinlah dia tidak dapat, maka dengan sebab itu dia tidak tahu, jadi dengan sebab itu dia mempersoalkan masalah itu.

Tuan Yang di-Pertua, berbalik kepada saranan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam ucapannya mengenai Rancangan Malaysia Kelima. Saya ucapkan syabas dan berterima kasih di atas sifat kejujuran dan kebenaran Kerajaan bagi tujuan meningkatkan prestasi

pembangunan di bidang ekonomi negara ini seperti di bidang-bidang perindustrian, pertanian-keselamatan sosial, kemudahan-kemudahan perumahan, kerjasama pihak-pihak swasta dan lain-lain.

Saya yakin penuh di atas seruan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri itu tetapi di sini Kerajaan dan rakyat hendaklah memahaminya secara menyeluruh dan seluruh rakyat serta kakitangan Kerajaan dan semasa pemimpin-pemimpin, sama ada pemimpin Kerajaan dan juga Pembangkang hendaklah benar-benar jujur dan ikhlas bagi menghadapinya juga hendaklah kita semua mengubah sikap yang suka memburuk-buruk dan mencemuh sesama kita sebagai rakyat di Malaysia. Kita seluruh rakyat Malaysia hendaklah mengambil ketetapan dan azam yang kukuh dan konkrit serta tekad yang bersungguh-sungguh agar segala rancangan-rancangan yang disediakan oleh Kerajaan itu akan memberi manfaat kepada kita semua.

Tuan Yang di-Pertua, di sini saya ingin menyentuh sedikit berhubung dengan masalah pelajaran, khasnya Kementerian Pelajaran. Di sini saya berterima kasih kepada Kerajaan khasnya Kementerian Pelajaran yang mana sejak zaman merdeka kita lihat dengan mata kepala kita sendiri bahawa sekolah-sekolah, sama ada sekolah rendah, sekolah menengah atau sekolah tinggi di negara ini begitu meningkat dan begitu baik sekali, tetapi ada setengah-setengahnya yang saya ingin memberitahu kepada pihak Kementerian Pelajaran khasnya, apabila hendak mendirikan sesebuah sekolah itu sama ada sekolah rendah atau menengah hendaklah pihak Kementerian ini dengan kerjasama Jabatan Pelajaran Negeri-negeri supaya membuat kajian yang menyeluruh yang mana misalnya di tempat saya sendiri iaitu di Simpang berhampiran dengan bandar Taiping

yang mana di Sekolah Kebangsaan Simpang sendiri, sekolah yang mana boleh dimuatkan lebih kurang 500 orang sahaja murid-murid tetapi oleh kerana pesatnya pembangunan di sekitar pekan Simpang itu maka pertambahan murid-murid begitu ketara sekali daripada satu tahun ke satu tahun yang mana pada masa ini yang mana keramaian murid-murid sekolah yang berkenaan yang saya sebutkan tadi sudah hampir 800 orang lebih. Jadi, di sinilah saya minta pihak Kementerian Pelajaran dengan kerjasama Jabatan Pelajaran Negeri supaya menyejajarkan bangunan tambahan Sekolah Kebangsaan Simpang.

Begitu juga dengan sekolah-sekolah menengah ini, kerana sekarang ini pertambahan penduduk begitu ketara dan juga dalam masalah kemudahan-kemudahan, keperluan-keperluan di sekolah-sekolah tidak begitu mencukupi, banyak sekolah-sekolah, banyak guru-guru besar walaupun mereka melaporkan kepada pihak Jabatan Pelajaran Daerah dan juga Jabatan Pelajaran Negeri mengenai kekurangan kerusi meja murid-murid, inilah yang menjadi masalah. Begitu juga dengan alat-alat bagi keperluan sekolah dan juga murid, jadi dengan ini saya menyeru kepada pihak Kementerian agar menyasiat dan membuat kajian secara menyeluruh.

Berhubung dengan masalah perumahan, saya berterima kasih kepada Kerajaan yang mana Kerajaan telah merancang dalam Rancangan Malaysia Kelima ini yang mana Kementerian Perumahan khasnya merangka hendak mendirikan rumah-rumah kos rendah yang berjumlah 80,000 buah setahun. Jadi, di sini dalam masalah perumahan ini pun saya ingin menekankan terutamanya kepada Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan supaya memberi kerjasama supaya selalu berbincang dan bekerjasama dengan pihak

Kerajaan-kerajaan Negeri, kerana kita sedar bahawa tanah ini adalah di bawah Kerajaan Negeri.

Misalnya dalam kawasan saya, baru-baru ini Kerajaan telah mendirikan 250 buah rumah dalam kawasan saya iaitu di Simpang, 250 buah rumah kos rendah, tetapi untuk pengetahuan Kementerian yang berkenaan untuk rumah 250 buah rumah itu yang membuat permohonannya 12,000 orang. Jadi dari sinilah kita nampak bahawa rakyat-rakyat marhaen, rakyat-rakyat yang betul-betul memerlukan tempat tinggal, begitu ramai sekali kerana dalam kawasan saya ini, untuk pengetahuan Kerajaan masih ada lagi lebih kurang 300-400 ekar tanah lagi, State land dan State land ini pula dipenuhi oleh setinggan-setinggan. Dalam masalah ini setinggan-setinggan ini, ke manakah mereka akan pergi apabila Kerajaan mengarahkan mereka keluar daripada tanah-tanah tersebut. Saya telah beberapa kali berusaha di Pejabat Tanah di Taiping supaya tanah setinggan ini dijadikan lot-lot, tetapi bukan luas. Ada setengah-setengah lot yang dijadikan perkampungan, ada setengah itu 60-90', jadi oleh kerana rakyat ramai, saya kata jangan 60-90', cuma 45-70/80' sudah. Ini bertujuan supaya kalau tanah sedikit jadi rakyat pun dapat banyak.

Berhubung dengan masalah rumah kos rendah tadi saya memohon jasa baik pihak Kementerian Perumahan, khasnya agar daripada 80,000 rumah yang Kerajaan merancang hendak mendirikan ini, saya berharap kalau dapat pihak Kementerian ini agar di kawasan saya sendiri, di kawasan Parlimen Matang agar berilah peluang mendirikan rumah-rumah kos rendah ini di kawasan saya sekurang-kurangnya antara 2,000-3,000 rumah. Ini permohonan saya. Dalam pemberian rumah itu kepada pemohon-pemohon yang berjaya ini pula hendaklah kita benar-benar beri

kepada yang memerlukannya. Kita tidak ada pilih bulu, kita membuat syarat-syarat yang ketat kepada pemohon-pemohon yang berjaya ini kerana ada laporan yang mengatakan bahawa pemohon-pemohon yang telah berjaya memiliki rumah-rumah ini ada setengah-setengah itu menyewa dan ada setengah-setengahnya pula menjualnya.

Jual ini pula, mengikut peraturan memang tak boleh jual, kalau hendak jual ada syarat-syarat, dia tak boleh jual kerana orang yang berjaya tadi nama dia tak boleh dipotong kecuali dia sudah selesai bayar dia masa itu baru boleh dijual. Tetapi sekarang ini manusia ini, Tuan Yang di-Pertua, sudah pandai. Mereka membuat perjanjian secara sulit pun ada, dengan cara lawyer dan lain-lain lagi. Saya berharap supaya membuat satu syarat supaya sesiapa yang memiliki rumah itu hendaklah tinggal di situ dan tidak boleh menyewa ataupun menjual. Saya rasa syarat ini ada dalam Akta itu, tetapi sekarang manusia sudah pandai, mereka boleh buat macam-macam.

Berbalik kepada masalah nelayan pula, Tuan Yang di-Pertua, dalam kawasan saya sendiri, iaitu kawasan Matang, adalah lebih kurang 10,000 nelayan dan 60% daripada nelayan ini adalah nelayan pantai dan yang 40% lagi pula ialah nelayan yang menggunakan bot-bot yang besar seperti bot pukut harimau ataupun pukut tunda dan juga pukut jerut. Daripada 60% nelayan pantai ini pula, 40% adalah nelayan kecil terdiri daripada kaum bumiputera. Mereka inilah daripada golongan nelayan yang begitu dhaif. Nelayan pantai bumiputera di kawasan Matang mata pencarian mereka amatlah menyedihkan. Mereka ini selalu menjadi mangsa kepada nelayan yang menggunakan bot-bot yang besar seperti pukut tunda, pukut jerut dan lain-lain lagi.

Bot-bot pukut tunda ini pula selalunya memasuki kawasan perairan nelayan pantai, misalnya di kualakuala sungai, bahkan kadang-kadang itu sampai ke dalam sungai. Mereka sanggup mencerobohnya. Sudah berkali-kali pihak nelayan pantai ataupun nelayan-nelayan kecil ini melaporkan kepada pihak yang berwajib, tetapi tidak memberi apa-apa kesan. Nelayan yang menggunakan bot-bot besar ini masih bermaharajalela terutama di waktu air surut di mana di waktu itu di dalam sungai kita boleh dapat banyak hasil udang galah. Jadi bot-bot pukut harimau ataupun pukut tunda ini mengganggu pencarian nelayan-nelayan yang kecil, iaitu nelayan-nelayan pantai. Oleh itu saya minta jasa baik pihak yang berwajib seperti pihak Perikanan, Marin Polis sentiasa menjalankan rondaan terutama di masa-masa waktu yang sesuai sekali terutama di kawasan-kawasan yang selalu diganggu oleh nelayan-nelayan besar terhadap nelayan-nelayan yang kecil.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap pihak Kementerian Pertanian khasnya pihak perikanan membuat kajian yang menyeluruh dan secara penelitian yang bersungguh-sungguh yang berhubung dengan masalah pukut sorong. Di kawasan saya ini, Tuan Yang di-Pertua, ada satu pukut yang dinamakan pukut sorong. Pukut sorong ini kerjanya menangkap udang sahaja. Dia tidak menangkap ikan, cuma menangkap udang. Dalam masalah pukut sorong ini, walaupun Kerajaan mengharamkannya, tetapi pihak perikanan haruslah sedar bahawa sekiranya perbandingan, kalau jika bandingkanlah, di antara pukut sorong dengan pukut harimau ataupun pukut tunda ini, saya berpendapat bahawa pukut tunda atau pukut harimau itu lebih merosakkan lagi benih-benih anak ikan di laut. Kalau tuan pihak perikanan tak

percaya, saya boleh membawa contoh, sampai anak ikan yang halus itu pun, maklumlah pukut harimau ini dia sental habis. Benih-benih anak-anak ikan yang halus itu pun disental habis, Tuan Yang di-Pertua, itu dia yang dinamakan pukut harimau. Tetapi Kerajaan ataupun Kementerian telah luluskan pukut itu.

Saya pun hairan mengapa jadi begini. Wal hal pukut tunda ataupun pukut harimau itu kalau dia tangkap di luar, 7-10 batu itu tidak dipersoalkan, yang menjadi masalahnya, dalam kawasan 2-3 batu dari pantai yang mana di kawasan itu kita utamakan kepada nelayan-nelayan pantai. Kalau pihak perikanan tidak percaya, saya bersedia untuk membawa pegawai perikanan ke kawasan saya dan mencuba membezakan penangkapan ikan atau udang, iaitu perbezaan di antara pukut harimau dengan pukut sorong yang mana di antara pukut-pukut ini yang boleh merosakkan benih-benih atau anak-anak ikan di perairan laut, iaitu pukut tunda tadi.

Pihak Perikanan boleh menghalalkan pukut sorong ini tetapi diberi syarat kalaulah kata pihak Kementerian Pertanian iaitu di bawah Perikanan membuat satu undang-undang yang boleh menghalalkan pukut sorong ini tetapi kalau kita benarkan ataupun hendak menghalalkan hendaklah diberi syarat-syarat tertentu. Misalnya pukut-pukut sorong yang cuma tertumpu untuk menangkap udang sahaja hendaklah dibenarkan menangkap udang di luar daripada kawasan sungai kerana dalam sungai ini ada satu jenis udang yang kulit tebal, itu banyak. Saya selalu ikut nelayan-nelayan ini, jadi saya tahu sedikit-sebanyak berhubung dengan masalah menangkap ikan atau udang. Dan sekiranya didapati bersalah menangkap udang dalam kawasan sungai, hendaklah diberi hukuman dan denda yang setimpal mengikut

undang-undang Perikanan. Jadi, pihak nelayan sendiri memberi syarat dan suruh saya kemukakan dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan masalah nelayan-nelayan khasnya nelayan kecil ini, hendaklah Kementerian Pertanian benar-benar memberi perhatian yang bersungguh-sungguh atau perhatian yang menyeluruh. Ini memandangkan bahawa mereka ini amatlah menyedihkan sekali dari segi mata pencarian hidup mereka. Saya selalu pergi melawat ke kawasan-kawasan tempat tinggal nelayan ini. Misalnya di Kuala Sepetang ataupun pada satu ketika dahulu dipanggil Port Weld, di mana ada lebih kurang pula 40 ekar tanah yang dimiliki oleh sebuah syarikat yang dinamakan Syarikat Excelsior. Nama pun bukan main sedap. Tanah ini pada satu ketika dimiliki oleh seorang tuannya tanah di Taiping, tetapi tuannya tanah ini sudah jual tanah ini kepada Syarikat Excelsior. Penduduk-penduduk ataupun nelayan-nelayan dalam kawasan ini ada lebih kurang 200 buah rumah. Jadi, pihak nelayan-nelayan ini baru-baru ini memberitahu kepada pihak saya bahawa Syarikat ini hendak menjualkan tanah tadi yang mana tanah ini pada satu ketika tuannya tanah ini jual kepada Syarikat Excelsior, satu ekar \$300.00. Kalau 4,000 ekar, berjumlah \$120,000. Tetapi baru-baru ini pihak Syarikat Excelsior ini pula membuat borang-borang untuk menjual tapak tanah tadi dengan harga \$2.00 sekaki persegi. Ini bererti kalau satu ekar harganya hampir-hampir \$90,000 kepada penduduk-penduduk di tapak tanah itu yang mana 90% daripada penduduk punya yang berjumlah hampir 5,000 orang itu adalah daripada nelayan-nelayan, dan nelayan-nelayan pula ialah orang Tionghua. Dengar itu, orang bumiputera pun memperjuangkan orang Tionghua. Jangan fikir

bumiputera tidak memperjuangkan. Itulah adilnya orang Muslim, orang Islam.

Jadi, di sini nampak sangat bahawa pihak Syarikat ini menekan penduduk-penduduk di situ yang mana kesemua mereka ataupun nelayan-nelayan ini tinggal di tanah tersebut sejak berpuluh-puluh tahun yang lampau dan pula pihak nelayan-nelayan serta penduduk di tanah tersebut tidak mampu untuk membelinya. Mana hendak mampu, kalau satu ekar \$90,000, kalau satu lot tapak di situ makan belanja beribu-ribu, kerana mereka ini pula nelayan, kita tahulah "kais pagi makan pagi, kais petang makan petang". Kalau kais malam, makan malam. Sekiranya mereka ini tidak mampu membeli atau membayar harga tapak rumah mereka, besar kemungkinan mereka itu akan disuruh keluar dari tapak rumah mereka tadi. Dan seandainya benar-benar berlaku, ke manakah penduduk-penduduk yang terdiri daripada nelayan tadi akan berpindah dan mencari tapak tempat tinggal mereka?

Satu lagi untuk pengetahuan pihak yang berkenaan, tanah tadi punya pandainya syarikat ini, tanah itu kalau mengikut peraturannya rumah-rumah nelayan tadi ada sampai ke tepi sungai. Mengikut undang-undang Tanah, Kanun Tanah Negara yang mana daripada bibir sungai, satu rantai sampai sini ialah hak Kerajaan. Tetapi tanah hak Kerajaan itu pun mereka mengutip sewa, sudah berpuluh-puluh tahun tanpa diketahui atau sengaja tidak diambil peduli oleh pihak Pejabat Tanah, saya pun tidak tahu. Itulah sikapnya orang-orang kaya, orang-orang yang mempunyai ini menekan kepada orang-orang yang miskin, bukan semua orang kaya, ada orang kaya yang baik!

Tuan Yang di-Pertua: Jadi, orang itu bayar sewa buat apa?

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Sewa lebih kurang \$10.00 sebulan.

Tuan Yang di-Pertua: Dia bayar sewa buat apa jikalau tanah itu reserve Kerajaan?

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Sebab mereka tidak tahu, Tuan Yang di-Pertua. Jadi, baru-baru ini saya pergi melawat, saya menerangkan kepada mereka, mencerdikkan supaya mereka memahami, "barulah dema sedar", kata orang Perak.

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang dia orang tidak bayarlah?

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Ya, sekarang tidak tahu juga kerana saya di sini sudah tiga minggu, saya pun tidak tahu. Saya balik besok nanti, insya Allah saya akan bertanya kepada mereka ini. Ini dia sikap orang-orang yang tidak bertanggungjawab sehingga hak Kerajaan pun dema kutip sewa. Inilah dia, Wakil dari Petaling dengarlah ini. Orang Melayu hendak membela kepada orang Tionghua. Jangan ingat orang Melayu tidak ada membela. Saya hendak dengar ada atau tidak Wakil SDP yang hendak membela orang Melayu? Itu sahaja.

Tuan Yeoh Poh San: (*Bangun*).

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat minta jalan?

Tuan Yeoh Poh San: Tatatertib Mesyuarat, Tuan Yang di-Pertua, di bawah Peraturan Mesyuarat 36 (4), 36 (6). Saya minta ruling, Yang Berhormat dari Matang telah memberi gambaran iaitu saya tidak membela hak warganegara Malaysia selain daripada hak orang Cina. Itu adalah satu imputation atau innuendo.

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah. Saya dengar dia kata orang-orang Tionghua, bukan siapa-siapa orang. Kalau sekiranya ditunjukkan kepada seseorang itu barangkali betul. Tetapi jikalau sekiranya dia cakap secara am, itu boleh dibenarkan. Silakan.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, dan juga terima kasih kepada Wakil dari Petaling.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu saya menyerulah kepada pihak Kerajaan agar mengambil perhatian yang sewajarnya terhadap nelayan-nelayan di Kampung Seberang, Kuala Sepetang tadi. Ada pun saya ingin menyeru kepada Kerajaan iaitu kepada pihak Jabatan Perhutanan, yang mana Jabatan Perhutanan adalah di bawah Kementerian Perusahaan Utama iaitu dengan memberi sekurang-kurangnya 100 ekar kawasan tanah hutan simpanan di sekeliling pekan Kuala Sepetang untuk dijadikan kawasan kepada penduduk-penduduk ataupun nelayan-nelayan yang benar-benar tidak mempunyai tanah untuk mendirikan rumah, kerana di sini, Tuan Yang di-Pertua, kawasan pekan Kuala Sepetang itu di sekelilingnya dipenuhi oleh hutan bakau. Penduduknya bertambah ramai. Jadi, tempat hendak buat mendirikan rumah tempat tinggal jadi bersesak sekali. Jadi dengan sebab itulah.....

Tuan Megat Junit bin Megat Ayob: (*Bangun*).

Jadi dengan sebab itulah keadaan di sekeliling sudah menjadi hutan.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Megat Junit bin Megat Ayob): (*Bangun*).

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, ada Ahli yang bangun. Hendak minta apa?

Tuan Megat Junit bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, minta kebenaran memberi penjelasan sedikit. Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Matang bahawa Kementerian Perusahaan Utama tidak ada kuasa untuk memberikan tanah kepada sesiapa pun, kecuali kuasa Kerajaan Negeri. Terima kasih.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih, tetapi apa yang saya tahu Jabatan Hutan itu kalau tak salah saya, di bawah Kementerian Perusahaan Utama, tetapi itu memang benar tanah itu adalah hak Jabatan Hutan. Kalau kita minta kepada Pejabat Tanah, kata Pejabat Tanah: Itu hak Jabatan Hutan. Kalau kita minta kepada Jabatan Hutan, dia kata kuasa Negeri. Yang mana satu yang benar? Jadi rakyat pun serba salah. Jadi walau bagaimanapun, terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang telah menerangkan. Memang benar tanah Jabatan Hutan itu hak Kerajaan Negeri. Jadi saya minta jasa baik kepada pihak Kementerian Perusahaan Utama, tolong bagi pandangan daripada saranan saya ini kepada pihak Kerajaan Negeri. Rasa saya kalau Yang Berhormat Menteri Pusat memberi pandangan kepada Kerajaan Negeri, rasa saya, mudah-mudahan mereka itu akan dengarlah.

Tuan Yang di-Pertua: Lebih masin.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Ya, masin, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat tinggal 2 minit sahaja lagi.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Tuan Yang di-Pertua, untuk pengetahuan pihak Kerajaan juga saya merayu kepada pihak-pihak yang berwajib dalam Kerajaan agar

persoalan yang saya timbulkan tadi hendaklah diambil perhatian yang bersungguh-sungguh dan hendaklah dipertimbangkan dengan sewajarnya.

Sebelum saya akhiri ucapan saya ini, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong di atas saranan ataupun ucapan yang telah dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam Rancangan Malaysia Kelima baru-baru ini. Sekian. Wassalamualaikum.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Beruas.

6.21 ptg.

Dato Michael Chen Wing Sum (Beruas): Tuan Yang di-Pertua, pelancaran Rancangan Malaysia Kelima pada kali ini telah dilakukan dalam keadaan ekonomi yang tidak begitu menggalakkan dan juga tidak mengitu menyayangkan kita. Ternyata sekali kita belum pernah mengalami kemelesetan ekonomi yang begitu buruk. Kita juga belum pernah mendengar harga barang-barang utama menurun dengan begitu drastik. Bolehlah dikatakan harga setengah komoditi-komoditi ini telah turun harga di bawah kos pengeluaran.

Apa yang lebih membimbangkan kita ialah kemelesetan ekonomi ini bukanlah untuk satu jangka masa yang singkat dan tiada siapa pun dapat meramalkan beberapa lamakah ia akan berlarutan sehingga ke masa ini masih belum ada tanda yang menunjukkan ekonomi kita telah pulih.

Faktor utama yang menyebabkan keadaan ini berlaku ialah komoditi-komoditi yang dikeluarkan oleh negara kita juga menjadi bahan pengeluaran negara-negara asing, sudah tentu pengeluaran akan menjadi lebih dari permintaan. Oleh yang

demikian, kita terpaksa melaksanakan Rancangan Malaysia Kelima dan mencapai matlamatnya dengan mengambil kira bahawa keadaan ekonomi yang ada sekarang mungkin akan berterusan sehingga sepanjang tempoh Rancangan Malaysia Kelima.

Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Malaysia Kelima pada asasnya adalah sambungan daripada Rancangan Malaysia Keempat. Objektif dan rangka kerja pada praktiknya adalah sama kecuali dari segi strategik dan pendekatan ke arah mencapai matlamat adalah berbeza. Perbezaan strategi dan pendekatan ke lebih realistik di dalam keadaan persekitaran yang kurang baik adalah perlu.

Jumlah perbelanjaan bagi pembangunan yang diperuntukkan untuk sektor awam harus juga dikurangkan kepada \$74 billion berbanding dengan jumlah \$80 billion yang diperuntukkan di bawah Rancangan Malaysia Keempat. Sepertimana yang telah diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam ucapan beliau, pengurangan ini adalah berasaskan kepada keadaan kewangan negara dan juga bagi menentukan bahawa pengurusan sumber-sumber negara adalah dengan lebih berhati-hati.

Pendekatan ini adalah boleh diterima dan adalah munasabah. Dengan lain-lain perkataan, ini bermakna kita tidak patut berbelanja apa yang kita tidak mampu, seperti kata pepatah, ukur baju di badan sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, adalah perlu bagi memastikan bahawa sumber-sumber pengurusan digunakan dengan lebih berhati-hati. Juga sama pentingnya ialah pihak Kerajaan sendiri patutlah menentukan bahawa perbelanjaan wang negara digunakan

dengan berhati-hati. Adalah diketahui umum bahawa banyak pembaziran berlaku di berbagai agensi-agensi dan jabatan-jabatan Kerajaan. Satu contoh yang jelas sekali ialah pembinaan beratus-ratus rumah kos rendah yang dibina oleh Kerajaan tidak diduduki dan akhirnya menjadi rosak.

Satu sistem patutlah diperkenalkan bagi menentukan bahawa setiap sen yang dibelanjakan oleh Kerajaan akan mendatangkan hasil kepada rakyat. Jabatan-jabatan Kerajaan patutlah memperkemaskan sistem pentadbiran mereka bagi memastikan bahawa pembaziran tidak berlaku. Penyelarasan dan kerjasama di antara jabatan-jabatan Kerajaan patutlah dipertingkatkan bagi menentukan bahawa Rancangan Malaysia Kelima dapat dilaksanakan dengan perbelanjaan yang minima tetapi hasilnya adalah maksima.

Tuan Yang di-Pertua, kita semua berpegang kuat kepada kepercayaan bahawa perpaduan rakyat adalah punca yang akan menentukan kemajuan ekonomi negara kita tetapi dukacita sekali tidak juga semua dari kita yang sanggup untuk meletakkan kepentingan negara daripada mendahului kepentingan diri. Akibat dari sikap ini bukan seterusnya perpaduan yang diharap-harapkan itu tidak dapat dicapai tetapi timbul pula satu gejala baru iaitu polarisasi kaum telah wujud. Polarisasi khususnya di peringkat generasi muda termasuklah pelajar-pelajar telah menjadi semakin ketara.

Apakah faktor-faktor yang menyebabkan polarisasi? Kita mestilah berani mencari punca-puncanya. Jika ianya akibat dari dasar-dasar tersebut, kita haruslah mengkaji semula dasar-dasar itu. Jika

ianya akibat dari penyelewengan yang dilakukan oleh tingkah laku manusia yang tidak bertanggungjawab, maka tingkah laku itu perlu diperbetulkan. Tidak seorang pun dari kita harus mencuba untuk menanamkan bibit-bibit perpecahan atau polarisasi di kalangan rakyat khususnya ahli-ahli politik.

Kita hendaklah jangan menimbulkan suasana ketegangan di kalangan rakyat untuk kepentingan politik. Mereka yang bermain api akan terbakar tangannya.

Tuan Yang di-Pertua, dua perkara yang masyarakat Cina selalu minta Kerajaan mempertimbangkannya ialah:

- (1) Persembahan Tarian Singa dibenarkan tanpa memerlukan permit;
- (2) Penghapusan Seksyen 21 (2) Akta Pelajaran, 1962.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, masa sudah cukup. Ahli Yang Berhormat boleh sambung pada hari Isnin depan.

Ahli Yang Berhormat, sebelum saya menangguhkan mesyuarat, saya hendak memperingatkan iaitu pada 1hb April yang akan datang pada jam 2.00 petang akan diadakan bergambar beramai-ramai di dalam Dewan Banquasi. Haraplah Ahli-ahli Yang Berhormat semua dapat mengambil bahagian supaya rupa-rupa Ahli Yang Berhormat Parlimen Keenam akan tertera di dalam gambar-gambar itu untuk menjadi kenangan kepada anak-anak cucu kita yang akan datang. Entah-entah Parlimen Keenam tidak akan bersidang lagi ke hadapan ini, kita tak tahu.

Oleh itu, haraplah supaya Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian

memanjangkan berita ini kepada Ahli-ahli yang tidak hadir supaya mereka itu pun dapat mengambil bahagian bersama-sama seperti kata pepatah, saya pun boleh berpepatah juga; tempat jatuh lagi dikenang, ini pula tempat kita bertengkar.

Ahli-ahli Yang Berhormat,
mesyuarat ditangguhkan sehingga jam
2.30 petang hari Isnin.

*Dewan ditangguhkan pada jam 6.30
petang.*